

BÁCSMEGYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

BUDAPESTEN, Teréz-körút 2.

Fiókkiadóhivatalok: Zomborban: Gombos F. Berta dohánytözsdejében. Ujvidéken: Schäffer Péter könyvkereskedésében. Szabadkán: Braun Adolf nyomdájában. Bácsalmáson: Rosenberg A. cégnél.

Lapvezér:

LATINOVITS PÁL.

Felelős szerkesztő:

PETŐ LAJOS.

Előfizetési árak:

Egész évre 12 K. — Fél évre 6 K. — Negyed évre 3 K.

Tanítóknak, aljegyzőknek, írnokoknak, földműveseknek és szerényebb javadalmazású hivatalnokoknak évi 8 kor., félre 4 kor., negyedévre 2 kor.

Megjelenik minden pénteken.

A magyar faj jövődjö hegemoniája.

(B. K.) A népszámlálás országos méretű munkája a végleges befejezéshez közeledik. Az összeírás után most még a rendezés munkáját végzik s csakhamar hiteles adatok nyomán ismerni fogjuk az ország lakosságának a számát. Tudni fogjuk, hogy hányan vagyunk a Kárpátoktól az Adriáig és a Lajtától ismét a Kárpátozig. Az eddigi részletes adatok nyomán is hozzávetőleg képét tudjuk adni a lakosság összá számának, a szaporodás százalékának és az egyes nemzetiségek relativumának. Ami az összáporodást illeti, azt bizony nem mondhatjuk nagyon kedvezőnek, mivel nem fogjuk túlhaladni a 21 milliót sem, vagy csak kevéssel, amit a nagy kivándorlásnak köszönhetünk. A nemzetiségek emelkedésének arányszámaiban azonban roppant elől halad a magyarság, ami kétségkívül előbbi lehangoltságunkra enyhítő fény — és örömként ragyog. A nemzetiségek láthatóan veszítenek nagyságukból, részint nagyobb százalékban kivándorolva, részint a magyarságba beolvadva. Különösen mondható ez utóbbi a délvidéki svábságra és szerbekre. Bács—Temes és főként Torontálmegye német és szerb nemzetiségeinek szaporodásában a Délvidék metropolisáé, Szegedé a főérdem, melynek konviktusi intézmények magyarosító ereje kezd éreztetni hatását, míg bő aratása csak még ezután fog igazán megérlelődni. Az egyéb nemzetiségek is láthatóan apadnak, dacára a sok fondorkodásnak és izgatásnak, melyet az izgága népvézérek visznek végbe a népek tömegében.

Az aránylag csekély szaporodásért tehát nincs okunk tépelődni, hanem örvedetesen tekinthetünk a jövőbe, mert fajunk terjeszkedésének biztos útjain halad s egykét évtized múlva már azon büszke tudattal hizeleghetünk magunknak, hogy az osztrák-magyar monarchia legtöbb lelket számláló nemzete vagyunk s joggal megköveteljük akkor, hogy a hegemonia, a vezérszerep mindkét államban bennünket, magyarokat illessen. Akkor fog itt lenni annak az ideje, hogy a magyar nemzet, a külföld előtti passzivitásából, az intenzív politika küzdőterére lépjen és akkor fog beigazolódni a hatvanhetesek bölcs politikája. Akkor fognak eszükre térni a függetlenségi elveket vallók, akkor fogják meggondolatlan és esztelen rivalgásaikat szánni és banni, akkor fog nekik emlékezetükbe jutni, hogy a dicső I. Mátyás király már egyszer földig alázza a büszke Bécsét s a bécsiek nagy hódolattal fogadták nagy királyunk bevonulását a városba. Megfordul még egyszer a kocka s akkor a mi lapunk lesz fölül.

Ezzel készítette elő a talajt előrelátó és meghálálhatatlan bölcseséggel a negyven évig uralkodó Deák-párti politika és négyöt évi megszakitás után folytatja megingathatlan hittel a mai újjászületett és megizmosodott nemzeti munkapárt.

Ime, egy évi munkálkodás után is, az alkotások nagy tömegét mutatja fel s már egyévi multja is biztos záloga a még munkateltebb leendő jövőjének. A korszakos alkotások sokasága fogja e párt pályáját kísérni s a már megvetett alapot megszilárdítani s a nemzetet a közelgő hegemonikus uralomra előkészíteni.

Hogy ez nem álom és hű ábrándozás, azt főként ami ellenségeinktől tanulhatnók. A »Losvon Ungarn« hívei nem hiába hangoztatják ezt, a néhai Lueger és elvtársai nem ok nélkül törekedtek mindig azon, hogy a horvátokat velünk összeveszítsék, azt is tudják a mi kedves osztrák szomszédjaink, hogy a világsajtóban miért tünnetnek fel bennünket mindig rossz színben. Erre találón rá lehet mondani azt a magyar közmondást, hogy: az kiabál, akinek a háza ég.

Erre vall az osztrák reichsratban január 25-én tartott vita és javaslat tárgyalása is, Bosznia hovatarozandóságának kérdésében, melynek éle a magyarok ellen irányult. A magyar korona jogos birtokát, melyet Öfelsége a magyar korona történeti jogán vett birtokába s melynek hovatarozandóságát a koronázási hitlevél tartalma is elvitázhatatlanul eldönti: akarják hamis utakon megmagyarázni az irigy osztrák közjogászok, csak hogy a magyarok ettől is elessenek.

De ugy ettől, mint sok egyéb illetéktelen támadástól nem kell féltenuünk a nemzet jogos álláspontját, mert van a nemzetnek energikus és minden illetéktelen támadással szembezálló kormánya támogatva egy erős és nagy tábor által, az abszolút többségű, józan és munkakedvelő választók által.

A mostani népszámlálás eredménye tehát a magyar faj terjeszkedésének a dialát hirdeti s közel vagyunk hozzá, hogy mindkét állam népeit relativ többségével felülhaladja. E kecsegtető körülmény még fokozottabb mértékben fogja ambicionálni a kormányt és pártját programja teljes megvalósításában.

Az az egy-két évtized, mely még hátra van a magyar faj hegemoniájának előkészítésére a behatóbb gazdasági politika korszakának kell lennie. Fejlesztetni kell a közgazdaság minden terét, munkát kell adni a népnek. A mezőgazdaság elmaradt ágait felkarolni, az ipar nagyarányu fejlesztésének útját egyengetni s a nemzeti vérkeringést képviselő kereskedelmet felrissíteni, hogy alkalmat találhasson a nép a tisztességes kenyérkeresetre s ne kényyszerüljön idegenbe vándorolni. Az anyagi jólét megteremtése fogja maga után vonni a magyar faj intenzivebb terjedését, meg fogja szüntetni az egy-gyermekrendszer átkos állapotát s akkor nem csalódó reményekkel fogunk tekinteni a magyar nemzet közelgő történeti szereplése felé.

Báró Vojnits István ünneplése a vármegyénél.

— Saját tudósítónktól. —

Zombor, 1911. február 14.

Lélekemelő ünnepség színhelye volt a mai napon a vármegyeház közgyűlési terme. Báró Vojnits Istvánt ünnepték titkos tanácsossá történt kinevezetése alkalmából. A népszerű államférfiu iránt érzett szeretet, ragaszkodás és tisztelet ugy az elmondott beszédekben, mint a bizottsági tagok hangulatában lelkes módon nyert kifejezést.

Bács-Bodrogvármegye törvényhatósági bizottsága folyó hó 14-én több sürgős ügy letárgyalása végett rendkívüli közgyűlést tartott.

Noha a tárgysorozat egyes pontjai között egy sem volt oly nagyfontosságú, mely a bizottsági tagok különösebb érdeklődését felkelthette volna, a vármegye közgyűlési terme mégis teljesen megtelt a szokatlanul nagy számban megjelent bizottsági tagokkal. Ennek oka a megye nagy fiának, Vojnits István bárónak legfelsőbb kitüntése. A bizottsági tagok mindegyike részt óhajtott venni Bács-Bodrogvármegye törvényhatóságának azon közgyűlésén, melyben a vármegye közönsége osztatlan nagyrabecsülésének ad kifejezést Vojnits bárónak v. b. t. tanácsossá történt legkegyelmesebb kinevezetése alkalmából.

Ifj. Vojnits István elnökő főispán a nagyszámban megjelent bizottsági tagok szívélyes üdvözlése után a közgyűlést pontban kilenc órakor megnyitván, a jegyzőkönyv vezetésével Kleiner Lajos tb. főjegyzőt, a szólni kívánók feljegyzésével pedig Tripolszky Gyula tb. főjegyzőt bizta meg; majd a napirend előtt a következő indítványt terjeszti a törvényhatósági bizottság elé:

A főispán indítványa.

Az országos napi sajtóból immár széles e vármegyében és annak határain is messze tul köztudomásu, hogy Ó cs. és apostoli kir. Felsége vármegyénk egyik legnagyobb fiát báró Vojnits István országgyűlési képviselő urat (lelkes éljenzés.) a kitüntetések legnagyobbikával tüntette ki, midőn őt v. b. t. tanácsossává legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott.

Tekintetes Törvényhatósági Bizottság!

A koronás magyar királynak ezen kitüntetése oly férfiut ért, akinek vármegyénk közéletében és közügyei intézésében hervadhatatlan érdemei vannak. Hiszen tekintetes Törvényhatósági Bizottság nincs senki közöttünk, aki ne tudná azt, hogy a mi közéletünk Ónagyméltóságának kimagasló egyéniségével összefort. (Ugy van! Ugy van!) Mindenki tudja azt, hogy Óexellenciája közügyeinket, — legyen az legfontosabb vagy kevésbbé fontos, — egyaránt önzetlenül és meleg szeretettel karolta fel (Zajos helyeslés.) és szolgálta és ép azért tekintetes Tör-

vényhatósági Bizottság érzem, hogy a legfelsőbb királyi kitüntetésnek fénye, mely Önagyméltóságát érte, vármegyénkre is sugárzik, mert hiszen Önagyméltósága ami szűkebb hazánknak — vármegyénknél — szülte, bölcsője itt ringott, itt látta meg ő is az első fénylő napot. Mi tehát büszkén valhatjuk őt a miénknek. Ily érzelmek hatása alatt állok Tekintetes Törvényhatósági bizottság amidőn az önök szives engedelmével bátorságot veszek magamnak és indítványozom:

Mondja ki a Törvényhatósági Bizottság, hogy báró Vojnits István országgyűlési képviselő urnak Ófelsége valóságos belső titkos tanácsosává történt legkegyelme-sebb kinevezetése alkalmából igaz ragaszkodása s őszinte örömeinek ad kifejezést, ezt jegyzőkönyvileg megörökíti s erről kellő üdvözlés mellett Önagyméltóságát diszes átiratban értesíti. (Hosszantartó, zajos éljenzés.)

A főispán indítványát a bizottsági tagok óriási lelkesedéssel és egyhangulag elfogadták. Majd *Evetovits* János bácsi plebános, bizottsági tag, a vármegye arany száju szent Jánosa kér szót s az alábbi szép gondolatokkal telített költői szárnyalású üdvözlő beszédet mondta:

Evetovits János. Méltóságos főispán Ur! Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Nehéz dolog tisztelt Uraim e nemes Vármegye tanácskozási termében érdemekben, tapasztalatokban, közéleti szereplésben tekintélyes férfiúnak is abban a tudatban szót emelni, hogy a Vármegye, közönségének e közönség szívéreimnek tolmácsa legyen. És mégis, amidőn én ez ünnepélyes pillanatban érdemtelenségem tudatában néhány percre szives türelmüket igénybe venni bátorodom: avval hízgek magamnak, hogy a törvényhatósági bizottság tagjai ajkáról veszem a szót és szívök érzelmeinek tolmácsa vagyok, amidőn tiszteletteljesen azt indítványozom, hogy mi e nemes vármegye közönsége az elnöklő főispán ur óméltóságának most előadott indítványát szives készséggel, bácskai büszkeséggel magunkévá tesszük és önagyméltóságát bajsai báró Vojnits István v. b. t. tanácsos urat, az őt ért legmagasabb kitüntetés alkalmából egy szívvvel, egy lélekkel üdvözljük (Lelkes éljenzés.) és közösen érzett belső örömiünk külső kifejezésül Ó Excelenciáját jegyzőkönyvileg üdvözlőiratilag köszöntjük. (Helyeslés.)

Tekintetes törvényhatósági bizottság! Bár ókegyelmességének e legmagasabb kitüntetése széles ez országban örvendetes visszhangot keltett: mégis azt hiszem, itt e vármegye közgyűlési termében kell annak legőszintebben, legspontánabban megnyilvánulnia. (Ugy van!) Innen indult ki báró Vojnits közéleti szereplése, e vármegye szerény jegyzői székéből, ahová nem csupán főúri családjának tiszteletreméltó tradíciói és e vármegyei közönség bizalma, hanem az anyavármegye iránti szeretete hozta; mondom innen, e szerény jegyzői székéből emelkedett abba a tekintélyes, országos tisztelettel körülvévezt, arcopágba, ahol a nemzet legjobbjai intézik a haza, a nemzet sorsát. (Tetszés.)

Itt érte el a legmagasabb kitüntetés, itt üdvözljük őt mi bácskaiak, őt a bácskaiak, büszke lokálpatriotizmussal. (Tetszés.)

Méltóságos főispán ur! Tekintetes törvényhatósági bizottság! Valamelyik európai híru nemes család fiának a pajzsán ott ragyogott a családnak arannyal kivert szerény jelszava: »Ego servio«, »én szolgálók«. Nem tudom, hogy Ó Excelenciájának mi a jelszava, nem tudom, nem is keresem: de mi tudjuk, akik tanui vagyunk közszereplésének, mi látjuk, hogy három évtized óta tettekkel hirdeti: Ego servio! én szolgálom hazámat, szolgálom uramat, királyomat, (Zajos tetszés) szolgálom anyavármegyemet, (Lelkes éljenzés) szolgálom azt, aki

és ami a legjobban támogatásra szorul és ez a nyitja, hogy e hűség, önzetlen sáfárt vezérünkül valljuk, Őt e vármegye közönsége vallás- és nemzetiségi különbség nélkül követjük. (Zajos helyeslés.) A jó Isten áldása kísérje. (Lelkes éljenzés.) Az indítványt elfogadom és elfogadásra ajánlom.

Pótindítványom Óméltósága előterjesztéséhez az, hogy hívja fel a törvényhatósági bizottság a vármegye alispánját, hogy egy küldöttség élén adja át az üdvözlő iratot ő excellenciájának későbbben meghatározandó helyen és időben. (Helyeslés.) Isten éltesse báró Vojnits István ő excellenciáját. (Hosszantartó, meg-megújuló taps és éljenzés.)

A pótindítványt a bizottsági tagok a szónok lelkes éljenzése közepette egyhangulag elfogadták.

Végül *Schmausz* Endre nyug. főispán kért szót s üdvözölte a szónokot, hogy ily szép s igazán minden bizottsági tag szívéből jövő beszéddel tolmácsolta a vármegye közönségének érzelmeit. Mégis, hogy a késő utókor is láthassa majdan, mily határtalan ragaszkodással, bizalommal és osztatlan szeretettel viseltetett vármegyénk közönsége nagy szülte, báró Vojnits István önagyméltósága irányában, indítványozza, hogy az elhangzott beszéd jegyzőkönyvileg megörökíttessék.

Indítványa nagy lelkesedéssel egyhangulag elfogadtatott.

A bács megyei sajtó báró Vojnits Istvánról.

Báró Vojnits Istvánnak titkos tanácsossá történt kinevezése alkalmából a bács megyei sajtó számos orgánuma vezércikkben foglalkozik a fontos eseménnyel. Valamennyi újság — még az ellenzék is — a meleg rokonszenv hangján nyilatkozik báró Vojnitsról.

A függetlenségi párt lapja, a Bács megyei Függetlenség a következőket írja:

»Minket sem a kitüntetés, sem az ünneplés nem irritál; sőt tovább megyünk és nem titkoljuk, hogy, ha politikai álláspontunknál fogva nem is osztozhatnánk az óvációkban, de nem is zárkoznánk el a megelégedés érzelmei elől azzal a ténnyel szemben, hogy végre valahára bács megyei ember érdemeinek méltánylására is rákerült a sor. Mert felül bírunk emelkedni a kicsinyes szempontokon és még a politikai ellenféllel szemben is lojális álláspontra helyezkedünk akkor, ha annak személyében Bács megyének megbecsülését látjuk. Minket ugyanis mindig bántott az, hogy ezt az úgy intellektuális, mint kulturális, gazdasági és népszerű tekintetben egyik legnagyobb vármegyét a kormányok eddig feltűnően és méltatlanul ignorálták.

Vojnits István báróról nevésséges dolog volna el nem ismerni, hogy kimagasló alakja és döntő súlyú tényezője Bácsbodrog vármegye közéletének. Nagyon sok igazságot foglal magában az a gunyoros mondás, hogy ő Bácsországnak valósággal koronázatlan fejedelme és sok tekintetben teljhatalmu despotája. Uralkodik szinte mindenható fölénytel és ellenállhatatlan energiával.

A Zombor és Vidéke így ír:

»Mi bács megyeiek legjobban tudjuk, mi nekünk báró Vojnits István; a ki évtizedek óta jó és balsorban intézi Bács megye az ő szűkebb hazájának közügyét, kit a közszereplés legspontánabb módon környékez. Az Isten nemcsak földi javakkal tüntette ki, hanem politikai éleslátással, puritán jellemmel, pártatlan becsületességgel és kiváló szellemi tehetséggel ruházta fel e ritka kegyeltjét. Óriási ritka munkaerjét csöndben fejté ki. A munkapártnak Bács megyében való óriási győzelme neki köszönhető. Neki — ki éjjelt napalá téve — sikerült, hogy a koalíciót, a hangzatos frázisok pártját nemcsak megyénkben városunkban, hanem mint a központi intéző egyik agilis tagja, országszerte tönkre silányította, mint a kormányelnök egyik kiváló bizalmasa, elérte nemes törekvéseinek főcélját a régi liberális párt új életre támasztását.

Nemeslelkűsége, jó szíve miatt, rangkülönbség nélkül kopogtathatnak a kérvényező ajtajánál, apró ügyes bajaikat meghallgatva, ahol segíthető, segít. Mint az országos munkapárt lelke, óriási fizikai és szellemi erőt fejtett ki, hogy ez

a párt mindenben az ország, a nemzet többségének letéteményese legyen.«

A Bácska ezeket mondja:

»Büszkék vagyunk törzsökös bácskai voltára, mert benne látjuk anyagi és szellemi erőiünk legméltóbb, mert leghatványozottabb kifejezését.

Nyugodt lélekkel bizzuk megyénk sorsát vezető kezére, mert mintaszerű főispáni igazgatásával nemcsak minket, hanem országunk legjobbjait is meggyőzte ritka kormányzó tehetségéről.

Bátran megyünk utána a politikai élet csendes és háborgó vizein, mert éleslátása a legáldozabb válságok utvesztőjében, a hazaszeretet és a lojalitás összeütközésének örvényei között is megtalálja az utat, mely kockázatok nélkül a biztos révbe vezet.«

A Bajai Hírlap így vélekedik:

»Ma amikor mindenki hatvanhetes és ma, amikor a leghasznosabb divat Tisza István nevére esküdni, talán nem különös érdem, ha azt hangsúlyozzuk, hogy báró Vojnits István lelke mélyéig liberális hatvanhetes politikus. De Vojnits István akkor is liberális 67-es volt s akkor is Tisza István személyes és politikai híve volt, amikor a koalíciós mámor láza szédítette meg az országot. Ő volt az, aki nem engedte hogy ez a mámor ebben a megyébe is átragadjon.

Bácska földje nem igen szült nagy embereket, de Vojnits báróban megvan az emberi nagyság minden kelléke. Aki egyszer majd Bácska jelenlegi történetét megírja, hosszan fog időzni nevével. És azt elfogja ismerni róla mindenki, hogy igazi antik-jellemű férfi, aki a köz szolgálatát nobile officiumnak tekintti s valami szent ambícióval törekszik szivességet, jót tenni mindenkinek. A közönségért él.«

A Bácskai Közérdek ezt mondja:

»Ismerjük valamennyien az új kegyelmes urat, aki az országgyűlési képviselőknek mintaképe lehet.

Országos és megyei gondjai mellett, a legszívélyesebben és türelmével nem veszve — foglalkozik választóival, pedig köztudomású, hogy idejét sokszor jelentéktelen dolgokkal is igénybe veszik.

Báró Vojnits István kiváló erényeivel és szeretetreméltóságával híveit lelkesíteni, erősíteni és gyarapítani képes.

Ezért osztatlan nagy örömmel fogadták mindenütt a kerületben a népszerű orsz. képviselő legmagasabb kitüntetését és választókerületéből számtalan üdvözléssel halmozták el.«

A *Bácskai Hírlap*, *Bácskai Hírlap* és *Bács megyei Napló* is rokonszenvesen emlékeznek meg a kinevezéséről.

Aranylakodalom.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, 1911. február 11.

Van ezüst-, arany- és gyémántlakodalom. mindegyik egy emberöltőről tesz tanúságot, melyet jó és balsorban töltöttünk el. Az ezüst lakodalom nem olyan ritkaság, melyet meg ne lehetne élni. De már az aranylakodalom olyan ritka manapság ebben az élvhajászó világban, hogy szinte »fehér holló« számba megy. Hát még a gyémántlakodalom? No, ez már ritka embernek adatik meg, mert különös sorskegyeltjének kell lenni annak, aki mai napság a magas 100 ik életkor felé is még boldogan viselhesse Hymen rózsálcáit. Mert az élet viharos tengerén, hol minden pillanatban elnyeiséssel fenyegetik az embert a felkorbácsolt hullámok, igen könnyen felborul a sajkánk és ha véletlenül ki is kerültük a Charibdist, beleütközhetünk a Scyllába. Bizony addig, míg biztos és nyugodt révbe érhetünk, a sok tüske nagyon is megtépi a ruháinkat, kavics megvérezi a lábainkat és a sárga irigység számtalanszor belekapaszkodik legjobb tetteinkbe is.

Egy előkelő *hódsági* családból származó, de Budapestre szakadt bácskai földünk ünnepelte meg ez év február hava 9-én boldog házasságának 50-ik évfordulóját. *Rausch* Ferenc, a Geitner és Rausch-cég budapesti tulajdonosa és a cég megalapítója volt az szerencsés halandó, ki nevével, született *Riefer* Jozefával elérhette azt a lélekemelő szép ünnepélyt, hogy aranylakodalma

alkalmával jó erőben és egészségben ismét bevezessen az Ur oltáránál a boldogság révébe.

Rausch Ferenc, mint már fentebb említettük, bácskai földink és a kiterjedt nagytekinélyű Rausch-család *nesztora*, ki női ágról a számottevő és előkelő *Trischler*-családdal is közeli rokonságban áll. Atyafia meg annyi van Bácsországon, hogy se szeri, se száma.

Az aranylakodalmak ritka szép ünnepén 120-an vettek részt a rokonság tagjai közül az ország minden részéből. De voltak sokan *Bécsből*, *Németországból*, *Salzburgból* és *Amerikából* is, mert ennek a nagykiterjedésű tekintélyes bácskai családnak tagjai a világ minden részébe elszármaztak, mint számottevő tekintélyes nagykereskedők és földbirtokosok. Elvük mindig egy volt: »a munka nemesít!» és ha a világ bármely részébe eveztek is ki az élet hajóján, mindenütt szem előtt tartották ezt az aranyelvet, mely fényesen jutalmazta fáradozásukat és kitartó szorgalmas munkájukat.

A bácskai rokonok igen szép számban képviseltették magukat a fényes családi ünnepén. Hódságról ott voltak: id. *Rausch* Ede és neje, ifj. *Rausch* Ede és neje, *Rausch* Alfréd, öz. *Korény* Béláné, dr. *Trischler* Aladár és neje, *Trischler* Ferenc és neje, *Trischler* Gyula és neje (*Zombor*), *Szalay* József és neje (*Paripás*.)

Maga az ünnepség igen fényes keretek közt, valódi uri eleganciával folyt le díszes közönség jelenlétében. Délelőtt 11 órakor több mint száz ragyogó fogatban jelent meg a meghívott vendégek és az Angol kisasszonyok kápolnájába vonultak csillogó és egész vagyont képviselő ünnepi öltözékben, melyek nagy bámulatot keltenek a szép számú és előkelő nézőközönség körében.

Mikor a vendégsereg már együtt volt a kápolnában, néhány perccel később érkezett utánuk a szentélybe az aranylakodalmak óz pár: gyermekeik és unokáik kíséretében. Az Istenházában egy igen gyönyörű zenészmisét hallgatót a boldog pár és nagyszámu vendégsereg, melyet *Köhler* Ferenc fiatal pap, mint az ünnepelték legidősebb *unokája* áhitattal celebrált, szent mise után pedig egy eszmékben gazdag, magas nívón álló és megkapó bibliai hasonlatokban szines, gyönyörű beszédet tartott a boldog nagyszülőkhöz és Isten áldását kérte arra, hogy tapasztalatokban igen gazdag életük fonálát a *Párkák* még hosszú időn keresztül fonják tovább az élet rokkáján és hogy jószágos szívüket az élet tüskéi soha meg ne sebezze, lépteik nyomán pedig mindig a megelégedettség és boldogság rózsái fakadjanak.

Mise után végtelen hosszú kocsisorban hajtattott az ünneplő közönség a *Royal*-szállóba, melynek nagyterme mesébe illő virágdiszt öltött erre az alkalomra és a gyönyörű pálmáigetek *ozondus* illattal töltötték be annak minden zugát.

Az ünnepeket boldog párt, arcukon a megelégedés rózsapírjával egy »Nászinduló« hangjai mellett kitörő ovációval és könyekig megható szeretettel fogadta az ünneplő közönség. A nyolckeszés indulót zongorán kifogástalan művésztel *Rausch* Károly, öz. *Rausch* Antalné, *Rausch* Ernő és Mici játszották és fenomenális játéku nemcsak riika élvezettel ragadta meg az ünneplő közönség lelkét, de olyan tapsvihart is váltott ki, hogy kisebb orkánnak is beillett volna. A *Royal*-szálloda termeiben ritkán zug végig ilyen tapsvihar.

Hogy ez az ünnepség és a szívből jövő, szívhez szóló sok jó kívánság és gratuláció az aranylakodalmak párt könyekre fakasztotta, azt talán mondani is felesleges. De nemcsak a rokonok és jelenvolt vendégsereg fejezte ki legjobb kívánságait és szíve mély érzelmeit az ünnepeket párnak, hanem számos üdvözlés érkezett hozzájuk a pénzarisztokraták, nagykereskedők és nagyiparosok előkelő osztályától, valamint egyéb előkelő uri emberektől is.

És a meghatottságtól szóhoz nem jutható boldog házaspár azzal lepte meg hála fejében a szerető rokonokat és örvendő unokáit, hogy igen jól sikerült arcképével kedveskedett nekik.

Mikor ezen ünnepiaktusnak vége volt, következett a szálló dísztermében a lukullusi ebéd.

A menüt nem írom le, mert hosszan tartana, csak azt mondom, hogy volt ott minden, amit a szakácsstudomány csak kitalálhatott ingyen-cék részére.

Magától értetődik, hogy magasröptű dicsőikben se volt hiány, hiszen bácskai volt az aranylakodalmak pár és bácskai a vendégsereg nagyobb része. Bácskában pedig vig zeneszó és lelkesítő jó bor mellett nagyon is beszédessé válik az ajak. Amit a szív melege érez, azt hangos szavakba is önti.

Diszbed után, ugy délután négy óra körül a *Royal* hangversenytermében az unokák által előadott műkedvelői előadás következett. Ebben az öreg lakodalmak pár tapasztalatokban gazdag életéből merített egyes jeleneteket adtak elő oly élethűen és oly megkapóan, hogy a jelenvoltakat szinte elragadta és bámulatba ejtette a játszóké fényes sikere. Még gyakorlott művészek se arathattak volna nagyobb sikert és fényesebb diadalt.

Előadás után az 52-ik gyalogezred zenekara hangsersenyezett és szebbnél-szebb tánc- és klasszikus zenedarabok előadásával gyönyörködte a nagyközönséget.

Hangverseny után bál következett, melyen vendégsereg magyaros jó kedvvel a késő éjjeli órákig kitett magáért és gyönyörű ropogós táncával a nézőkben is fokozta a jó kedvet, persze nem felejkezően meg időközben arról se, hogy a dusan megterített büffében az igazi »bikavérrel« és egyéb aranyedűvel telt ibrikeket forgassa hétországba szóló jó kedvében és a boldog aranylakodalmak párnak szívből kívánja, hogy mindannyiok öröme és a haza javára a gyémántlakodalmukat is ilyen jó erőben és friss egészségben érhesse meg.

A fényes ünnepség után meghatottan bucsuztak el a rokonok és vendégek a boldog aranylakodalmak pártól és keblükben egy felejtethetetlen emlékekkel tértek vissza családi körükbe.

T. A.

Gyermekkinzás az iskolában.

Madaras, 1911. febr. 10-én.

Nyilatkozat.

A *„Bácsmegeye“* folyó évi 5-dik számában két nyilatkozat jelent meg, melyben a nyilatkozók — lappangva, de nevet meg nem említve, — annak adnak kifejezést, hogy a »Gyermekkinzás az iskolában« című közlemények szerzője egy helybeli tanító. A körülírás oly világos volt, hogy abból mindazok, kik a helyi körülményeket ismerik, határozottan következtethették, hogy *Árva* Bandl Irma és a »Bajavidéki tanítósg« által a cikk szerzésével célzatosan vádolt tanító nem lehet más, mint én. Ennek alapján erkölcsi kötelességemnek tartom a két nyilatkozatra — a közvélemény tájékozása és az ügy megvilágítása végett — a következőkben válaszolni:

Határozottan visszautasítom *Árva* Bandl Irma tanítónő azon vádját, hogy a fenti című cikk szerzője én voltam, vagy arra csak anyagot is szolgáltatam. Sokkal nagyobb bennem a kartársi jó érzület *Árva* né és férje, mint kartársaim iránt, pedig úgy nekem mint családomnak már 18-dik éve ádáz ellenségeim, hogy bajba jutott *Árva* né Bandl Irma ügyét a nyilvánosság előtt kiszinezve én hoztam volna köztudomásra, mely ugyan titkot nem képezett, mivel a szülők és a községi előjáróság feljelentései alapján értesülést nyert a hatóság, a közlakosság és a környék.

Állításomat bizonyítom azzal, hogy noha *Árva* né Bandl Irma tanítónőnek ily iskolai ügye már volt több, de soha egy alkalommal sem hoztam hírlapi, vagy más uton nyilvánosságra, mert az ily eljárást magam részéről elítélendőnek tartottam. Tanítótársaim emlékezhetnek, hogy évekkel előbb hasonló esetről kifolyólag boldogult *Tóth* Béla hírlapíró éles kritikát, s nyomdáfestéket sem tűrő jelzőt mondott, s használt a tanítósg összeségére, mely cikk ellen egy a tanügyi lapok útján, mint tanítói gyűlésen állást foglaltam. Védelmére keltem *Árva* nének legutóbbi ügyében is, mit úgy a szülők, valamint az iskolaszéki tagokkal is bizonyíthatok.

Fenti állításom igazolvát bizonyítom *Árva* né nyilatkozatával, hogy ellenem szórt vádjá nem igaz, mert csak alattomban válaszol, nevet határozottan nem említi, félve attól, hogy ő követi el az alaptalan vádaskodást és rágalmat, mely ellen per után elégtételt szerezhetnék.

Bár ugyan sajnálattal, de az ellenem szórt vádak és rágalmak mibenlétének megvilágítása végett fel kell említenem, hogy *Árva* nének ily esete nem az első, noha ily ügyeibe soha egy kartársra sem avatkozott, hogy azt súlyosbítsa; de minden egyes alkalommal *Árva* né és férje valamely kartársát vádolta izgatással, ha a szülőkkel pénzübelileg kiegyezniök nem sikerült. *Árva* né Bandl Irma tanítónőnek a jelen esetben közzétett nyilatkozata is élelken bizonyítja, hogy a vád elleni védekezése leginkább csak abban nyilvánul, hogy ellenem a legszemszedetebbet rágalmakat zudítja, hogy ez által magáról még a gyanu lát-szatát is elhárítsa, s engem a közvélemény megrovásának, megvelésének kitegyen, s így maga iránt szájalmat keltsen.

Nyilatkozatában ellenem felhozott vádjainak mindegyikére — a hosszadalmasság kikerülése végett, de meg mivel *Árva* néhez hasonló eszközökkel élni nem akarok — csak annyiban válaszolok, hogy azok nem mások, — mint »*vén-asszony fecsegések*«. De azok közül mégis egyre, mellyel mindkét nyilatkozatban vádolva vagyok, kötelességemnek tartom annak ellenkezőjét hiteles adatokkal bizonyítani, melyek élelken fogják világítani *Árva* né többi vádjainak is igaztalan voltát.

A rágalmaknak özönét zudítja reám e civódási viszketegségben szenvedő nő. Rágalmaival annyira meg — mely legérzékenyebben érint, — hogy hivatkozással van egy meghalt kartársamra, kit állítólag gunynévvel láttam volna el. Amit ők alattomban, vagy nyíltan elkövettek, azt másra fogják.

Álljon itt ennek bizonyítására az alábbi tantestületi jegyzőkönyvi két kivonat:

1906. szept. 21-én. — 14—15. oldal.

I. »8. F. K. (nevét kegyeletből elhallgatom) jelenti az elnöknek, hogy *Árva* Ferenc kartársá róla, a gyermekek és szülők előtt gunyneveket osztogat, többek között felemlít egy esetet, amidőn nevezett tanító őt »fekete sárgának« nevezte. Kéri felszólaló az elnököt, hogy figyelmeztesse *Árva* it, hogy ezen tanítói tekintélyt aláásó viselkedéséről szokjon le, s a személyeskedést ne vigye az iskolába, mert ez által nemcsak az ő, hanem valamennyi tanító tekintélyét teszi tönkre, ugy a szülők, mint a gyermekek előtt.«

Árva védekezése után: »Elnöklő plébános *Árva* szavai után határozottan konstatálja, hogy *Árva* a »fekete sárga« szót tényleg F. K.-ra alkalmazta, hogy ez által az illetőt, ugy a gyermekek, mint a szülők előtt kigunyolja. Erélyes szavakkal figyelmezteti *Árva* Ferencet, hogy kartársait lekicsinylő, kigunyoló, a tanítói tekintélyt kisebbitő viselkedéseivel hagyjon fel, mert ha ezután még hasonló cselekményt fog elkövetni, ugy ellene a legerélyesebb fellépést lesz kénytelen használni.«

1906. június 1-én. — 8. oldal.

II. »4. G. B. A. tanítónő felszólalásában kéri az igazgatót, hogy sziveskedjék intézkedni az iránt, hogy érvény szereztesse az iskolaszék azon régebbi határozatának, hogy a párhuzamos I—II. osztály férfi és nő tanítói váltakozva tanítsanak, mivel ő nem hajlandó jövő tanévben az I. leányosztályt tanítani, mert nem akarja magát kitenni *Árva* né Bandl Irma tanítónő gunyos megjegyzéseinek, ki őt az átadott, volt tanítványai előtt kicsufolja, phonomimikai tanítását neveltségessé teszi, kisebbiti, s az átadott gyermekek tudásával soha sincs megelégedve, s a gyermekek előtt teszi bírálat tárgyává az ő tanítását. Köz-tudomásu dolog pedig, hogy az I. osztály tanítása a legnehezebb, s csak az igazgató ur által tett kérelemre, s a helyi tanügy iránti jó indulatból azért vállalta el folyó tanévben az I. leányosztály vezetését, mivel *Árva* né már több ízben tett oly kijelentést, hogy I. osztályt tanítani nem képes. Ha tehát ő *Árva* nének szivességet tett az által, hogy az I. osztályt a folyó évben helyette elvállalta, s e szivességet nevezett az által hálálta meg, hogy tanítói tekintélyét tanítványai előtt kisebbiti, ugy ez oknál fogva, csak váltakozva hajlandó az I—II. osztályt tanítani.«

Miután az elnök rosszalását fejezte ki *Árva* né eljárása fölött, mely »kijelentés után megnyugtatta G. B. A. tanítónőt, hogy reményli, hogy jövőben nem lesz kitéve *Árva* né részéről oly incidensnek, mint volt a multban, miért is egyenlőre a további intézkedésig a jövő tanévben ismétellen őt bizza meg az I. osztály vezetésével.«

Ezen adatok szószerint feltalálhatók az említett jegyzőkönyvekben.

Árva nék által hangoztatott kartársi szeretetlenséget mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a mult évben történt tanítónőválasztás alkalmával 1000 korona értékű postatakarékönyvet és 200 korona készpénzt ajánlt fel *Árva* a helybeli iskolaszéki tagoknak, csak hogy egy helyben 42 évig működött kartárs leányát kibuktassa, mely azonban, hogy nem sikerült a választást megfélebbizte.

Mindebből a közvélemény meggyőződést szerezhet, hogy én igaz tényekkel állók *Árva* né

vádjai ellenében, szavaim nem »vénesszony fecsegések« mert azokért megfelelek mindenkor és mindenhol. Felhozhatnék ugyan még több dolgokat is, melyek az iskolaszéki jegyzőkönyv lapjain özőnével feltalálhatók, s melyek Árvaiakra vonatkoznak, de irói jóízűség megfontolásának kikerülése végett ezuttal nem teszem.

Hogy tanügy terén nőmmel elért sikereinket bíráló tárgyává tették, megjegyzésem az, hogy oly »paedagógosok«-tól, milyenek Árvaiék, sem észrevételt, annál kevésbé bírálatot nem fogadok el, mivel őket arra illetékes tényezőknek nem tartom, de úgy gondolom, hogy mások sem tartják. Ne tolják föl magukat bírálóknak, midőn működésük nagy bírálat tárgyát képezte a hatóságoknak. De nem veszem tőlük rossz néven, mely részükről nem más mint emberi gyarlóságból származó »árva irigység«.

A II. nyilatkozatra is a fentiekben úgy gondolom megfelelek. Sajnálom azonban, hogy nyilatkozó kívánja tőlem nevem megemlékezésével való kirukkolást, de ő hasonló köpenyvel takarózik, mint Árvainé a vádaskodásaival; midőn a »Bajavidéki tanítóegyesület« leple alatt tette közzé. Mint a »Bajavidéki tanítóegyesület« titkára érdeklődtem úgy az elnökség, mint a bajai áll. tanfőnök, s azon értesülést szereztem, hogy a II. nyilatkozat közzétételére megbízatást senkinek sem adtak.

Magam részéről ez ügyet befejezettnek tartom, ha azonban Árvainé Bandl Irma észrevételezi jelen közleményemet, ha szükségét látom kénytelen leszek egész terjedelemben a nyilatkozatomban ellenem felhozott rágalmatok helyben nyilvánított élményeik kiírásával pontra megcáfolni.

Hivatkozott a tanítóegyesület véleményére. Helyes. Sokkal jobban cselekedte volna, ha köri, vagy egyesületi gyűlésen szóvá tette volna, mint a nyilvánosság előtt karlását igaztalan vádakkal illette. Ajánlom részéről, ha ezek után még nem nyugodt, hogy a cikket nem én írtam, terjessze ügyét a tanítóegyesület elé. Ott is helyt állok. De tanácsolom önnagyságának, hogy mindenkor tartsa szem előtt, s jegyezze magának meg azt a közmondást: »Kirek a fején vaj van, ne menjen a napra!« Ha tudta volna ezt előbb, úgy bizonyára nem tette volna közzé nyilatkozatát. Egyébiránt a tanügy érdekében: Béke velünk!

Greiner Gyula
tanító.

Iskolaállapotok Garán.

— Saját tudósítónktól. —

Gara, 1911. február 9-én.

Hiszem, mert láttam és olvastam az újonnan felépítendő iskolánkra vonatkozó »Verseny-tárgyalási hirdetményt«; legjobban hiszem mert folyó hó 6-án d. e. ejtettem meg, a versenytárgyalás. A 12 versenyző építőmester közül Bohn János hódási 45.630 kor. árlejtéssel kapta meg a jelenkor minden igényének megfelelő 4 osztályból álló iskola és kántorlak felépítését. Ez alkalommal rövid visszajelentést vetek a régi iskolánkra. Építetett 1854-ben. Ezen idő alatt sok elem rongálta anyagát, de annál kevesebb volt a tatarozás, mely hivatva lett volna az elemek romboló hatását ellensúlyozni. Sajna! mint mindenütt, úgy nálunk is az utolsó tételt az évi kiadásokban az iskolaugy képezi. Így történt, hogy 1907. év hamvazó szerdáján a hátsó tűzfal kidőlt. A csendőrség jelentésére az iskolák főszolgabírói rendeltetve bezárattak. 1910. május 5-én áldozócsütörtökön a hatalmas épület hátsó része hatalmas recsegéssel bedőlt. Ezen földrengésszerű változások az épületben az iskolaugyet odavezették, hogy a hat tanító működése a felső iskola három termébe szorult, az óvoda pedig szünetelt. Ezen »gyönyörű« állapot három és fél esztendőn keresztül tartott felső Bácska egyik leggazdagabb községében. Az elhanyagolt épületet megkapóan illusztrálja az 1910. okt. hó 23-iki »Egyetértés« vasárnapi száma: Ez a kép nem földrengés következménye, nem a lisszaboni forrongás tette rommá. Ez a kép a garai r. k. elemi népiskola és kántortanító laka. A gazdag, 4000 lakossal bíró községben már harmadik éve van ebben az állapotban az iskola. Szép kis kulturkép! . . . Hogy községünk idegenkedik még a szükséges kiadásoktól is, azon ne csodálkozzunk. Hisz a közköltség százaléka a 70 körül forog. Mindazonáltal dicséretére váljék úgy a vezető férfiaknak, mint pedig a község képviselő testületének, hogy az új iskola felépítésére és a felső iskola alapos renoválására 50,000 koronát előirányozott, melyet a megye annak idején helyben is hagyott. És most már reméljük, hogy az új iskolai évben megszűnik a tanítótestület mostoha helyzete és bevonulhat növendékeivel a kultúra fejlődésének ama alapvető modern épületébe, a melyben isten és haza iránti szeretetet istápolják.

Bács-Bodrogvármegye rendkívüli közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Zombor, 1911. február 14.

Bács-Bodrogvármegye törvényhatósági bizottsága ma, ifj. Vojnits István főispán elnöklésével rendkívüli közgyűlést tartott, melyen a következő határozatokat hozták:

Alispáni előterjesztés Pótz Antal közigazgatási gyakornok, tb. szolgabírónak kihágási ügyekben eljárásra adandó felhatalmazása tudomásul vétetett.

Az apatini 3 új óvoda építési költségeihez szükségeselt 70000 koronás kölcsön engedélyeztetett.

A megyebizottsági tagválasztások március 9-ikére tüzetek ki.

A titeli és szablyai szolgabírói helyiségek tűz elleni biztosítása elrendeltetett.

Palánka felebbezése Ö. és Ujpalánka községnek a három összeépített község által kiszolgáltatandó előfogatok tárgyában hozott határozatok ellen. Hat. jóv.

Zsuiy Szlavuj felebbezése Bácsstóváros a segély mérve megállapításának megtagadása ellen. Egyenkint 10 korona megállapított.

Kovács János felebbezése Bácsujfalu az irnok-végrehajló fizetésemelésének megtagadása ellen. Jóv.

Paskó és társai felebbezése Bajmok Weisz Fülöp községi orvos kegydíjazása ellen. Jóv.

Gärtner István felebbezése Jánoshalma az irnok által kért személyi pótlék megtagadása ellen. Új hat. hozandó.

Nagy Mihály felebbezése Paripás a rendőrség által kért jutalmazás megtagadása ellen. Jövőhagyott.

Schusztér és társai felebbezése Militics jegyzői lak építése határozata ellen. Jóv.

Papp Jenő felebbezése Apatin községi alkalmazottak lakbérére hat. ellen. Jóv.

Id. Bogdy Pál felebbezése Gombos segélyt megtagadó hat. ellen. Jóv.

Vadász Pál felebbezése Ada a községi közdülő köztak törzskönyvi munkálatainak biztosítása ellen. Megváltoztatott.

Mészáros János és társai, Keresztury Károly, Szövényi Károly, Tóth István (Mucsi), Erdélyi István, Schuber Endre és Hoffmann Sándor felebbezése Zenta az államsegély felosztása határozata ellen. Részben jóv.

Bobán István felebbezése Zenta általa birt parcella haszonbérlete ellen. Jóv.

Mester Andor felebbezése Zenta a Schwarz Fülöp által felállítandó bódé határozata ellen. Megváltoztatott.

Kohn Testvérek felebbezése Zenta a Kinizsitca aszfaltoztatása hat. ellen. Megvált.

Zenta tanácsának felebbezése a város közönségének a közgyűlési terem előadói emelvénye tárgyában hozott határozata ellen. Föloldatott.

Mester Andor felebbezése Zenta Braun Soma elleni vizsgálat beszüntetése ellen. Hivatalból visszautasított.

Belovay felebbezése Zenta Babócs Géza irnok helyettesítése ellen. Jóv.

Ifj. Döme és társa felebbezése Zenta a fogyasztási adókezelőség megválasztása ellen. Elutasított.

Mandits felebbezése Hercegszántó 1910. évi november hó 15-én hozott összes határozatai ellen. Megsemmisített.

Horváth és társai felebbezése Nagybaracska járványkórház létesítését kimondó határozata ellen. Jóv.

Gyukich és társa felebbezése Felsőszentiván pénztárnokok fizetésének felemelését megtagadó hat. ellen. Jóv.

Géczy Albert felebbezése Ada hetipiac helypénz bérlet haszonbér elengedése iránti kérelme hat. ellen. Jóv.

Hercog és társa felebbezése Óbecse az előjárók és községi képviselők által visszafizetendő napidíjak hat. ellen. Jóv.

Bálint András felebbezése Szablya községnek II községi orvosi állás rendszeresítése hat. ellen. Feloldatott.

Zlokovicza Zsarkó felebbezése Sajkásgyörgye előjárók és a rendőrök fizetésemelése ellen. Jóv.

Dr. Kóssa Miklós felebbezése Tittel 1911. évtől kezdve egyesekre kivetett utadónak a községi pénztárból leendő fizetése ellen. Jóv.

Özv. Latzkovits Józsefné felebbezése Tittel kegydíja ellen. Jóv.

Gerber és társai felebbezése Dunagárdony községnek Gerber Nándor és társai állatainak a közlegetől való eltiltása ellen. Megsemmisített.

Csupics Tósa felebbezése Csurog a községi kertben létesítendő vendéglő ellen. Jóv.

Locz Jakab felebbezése Csurog Heim Gizella tanuló segélyezése ellen. Jóv.

Szretykov Zsiván felebbezése Csurog az Urbán-féle földvétele ügyében menesztett küldöttség utazási költségei ellen. Megsemmisített.

Vészity György felebbezése Csurog a jegyző és két segédjegyző fizetésének rendezése ellen. Megsem.

Prekajác és társai felebbezése Sajkáslak az előjáróság és lelkes fizetését felemelő ellen. Jövőhagy.

Mátételke szegedi siketnémák intézetének segélyezése jóv.

Nagybaracska szegedi siketnémák intézetének segélyezése jóv.

Palánka a Palánka—Ujpalánka összekötő vasuti vonal építéséhez szükséges területek díjmentes átengedése jóv.

Dunagálos szegedi siketnémák intézetének segélyezése jóv.

A palánkai közbirtokosság határozata megalakulása és szervezése jóv.

Bácsujlak temető kibővítésére szükséges területnek megszerzése jóv.

Dunabökény Feber Antal legelődíj tulfizetésének viszatérítése jóv.

Dunacséb járdaépítési szabályrendelet megalkotása és a belvizek levezetésére szolgáló vízmunkálatok költségeinek fedezése jóv.

Palona Margit Bláskó és Wemmer Vendel szegények segélyezése jóv.

Bácsstóváros a vadászati jog bérlet összege egy részének elengedése megsem.

Bácsujlak fogyasztási adókezelők és ellenőrök díjazása jóv.

Opalánka anyakönyvi díjak hovatfordítása jóv.

Palona régi legelődíj és közmunka hátralékok leírása jóv.

Palánka községi jegyzőnek adandó drágasági pótlék jóv.

Jánoshalma Cziriák Kálmánné segélyezése jóv.

Paripás egy ideiglenes díjnak alkalmazása, községi rendőrség jutalmazása jóv.

Jánoshalma két lovas hadnagy fizetésemelése jóv.

Borota község ház bérlete és a postaküldönc díjazása jóv.

Tataháza hitelátruházás jóv.

Jánoshalma új tanítói és tanítónői állások szervezése és Zambó Ignác fajtaléka jóv.

Bácsujfalu ingatlan eladása jóv.

Borota ingallanvétele jóv.

Hodság utcakövezés jóv.

Paripás kislejtendő tenyészállatok eladásának módja jóv.

Jánoshalma a földadónyilvántartói állás rendszeresítésének megtagadása. Felold.

Militics Sencz Menyhért elleni per beszüntetése jóv.

Katymár ártézi kut furatása jóv.

Liliomos mezei közös dűlőutak kibővítése jóv.

Mélykut járványkórház építése jóv.

Kishegyes a telekkönyvi betétek vezetéséért megszavazott tiszteletdíj jóv.

Bácsszentiván a helyettes tanítónő javadalma, artézi kut létesítése és az adókezelési jutalék felosztása jóv.

Apatin husvizsgáló helyettes fizetése és néhai özv. Fernbach Balintné ajándékának elfogadása jóv.

Szeghegy járdaépítési szabályrendelet jóv.

Szapár a jegyzői lak javítása és kibővítése jóv.

Ujfutak segédjegyző és irnok végrehajló személyi pótléka jóv.

Okér gyepmester lakbérére jóv.

Boldogasszonyfalva műút kiépítésére beadott ajánlatok elfogadása jóv.

Bácsordas Mosztongán át egy hid építése jóv.

Csurog tiszai rakodóház vezető községi utnak műúttá való kiépítése jóv.

Palánka képviselőtestületének határozata Brandalik Mihály haszonbérhatalékának leírása jóv.

Dunagálos község és gróf Chotek Rezső és társa között kötött bírói egyezség jövőhagyása jóv.

Zenta a Báló Jánosnak építkezés céljaira átengedett közterület, Kiss Simon gazdasági tanácsnok jutalmazása, Branovacszy Dusán haszonbérének elengedése, az 1848/49 es honvédek segélyezése, a házipénztárt kisegítő alappól és a regálealppól felveendő kölcsön, egyesekkel kötött haszonbéri szerződések tárgyában. Brichta Mórral kötött boltbérleti szerződés és Borgyoski Ácával kötött csereszerződés jövőhagyattak.

Ugyanannak határozata a nagykorosi mentelleppel kötött szerződés megsemmisített.

Magyarkanizsa a legeltetési szabályrendelet megalkotása és a Temesváry Sándor által tartozatlanul fizetett összeg visszautalványozása jóv.

Bátmonostor a védgátalap megszüntetése felold.

Ugyanaz az »Utalap« megszüntetése jóv.

Béreg ingatlanok eladása jóv.

Bácsbokod behajthatlan malombér leírása jóv.

Dávod a szülésznő látogatási díjainak megállapítása jóv.

Cservenka közbérlőhid céljaira ingatlan vétel jóv.

Torzsa községi jegyző fizetésének megállapítása jóv.

Ujverbász az önkéntes tűzoltótestület segélyezése évi 1000 K. jóv.

Ujverbász a községi szolgák fizetésének felemelése jóv.

Ugyanaz a körállatorvos fizetésének felemelése főszolgabírónak kiadatott.

Ugyanaz volt községi kertész kártalanítása jóv.

Bácskeresztur fogyasztási adópénztárnok fizetésének megállapítása jóv.

Veprőd a betétszerkesztő bizottság költségeinek fedezése, község kölcsönök visszafizetése és vágóhid átalakítási költségei jóv.

(Vége a jövő számban.)

H I R E K.

Hangulat.

Van néha, mind elpihennek, mik
Bennem élnek, az élő álmok,
Fakul minden körülöttem s lanyhán
Valahova visszajárok.

Virágfüzerek ringnak körül
S a mindenség petyhüdt, félhalott,
Szívem márvány s valamit mégis
Meggöngyözek, megsiratok.

Jelenemnek egész világot
Egy édes emlékebe temetem,
Nem tudok semmit és nem vagyok
Semmi, csupán csak érzélem.

Egész lényemet átálthatja
Egy imádságos, csöndes bánat,
Mely lelkem mélyén lágy moll hangon
Hangfogóval muzsikálhat.

MOLVAY ALADÁR.

Jegyzetek.

A pap, a tanító és a jegyző. A »Bács-megye« két hét előtti számában olvastam dr. Boróczy Kálmán bajai ügyvéd gazdasági pályadíjairól. Dr. Boróczy Kálmán, ki a gazdasági érdekeknek egyik erőteljes előmozdítója, már e lap hasábjairól ismerhetjük kituno cikkei révén. A most létesített jutalomdíjai nemcsak a gazdasági érdekek iránti nagy érdeklődéséről tanuskodnak, hanem a nemes áldozatkészségéről is mellyel a köz iránt viselkedik. Ezért tehát az elismerés zászlóját kell meghajtanunk előtte, mint aki méltó arra, hogy embertársainak kiváló tiszteletét és becsülését megnyerje. A közigazgatási tér különben ma az a tér, amelynek művelése hathatósan előmozdítandó a nemzet vagyoni emelkedése szempontjából. Az államtól épenséggel mindent követelni nem lehet, ahova a kormány intézkedései el nem érhetnek, tegyen ott valamit a társadalom is, ne várjunk mindent az államtól, ne bizzuk magunkat teljesen a kormány gyámolítására. Az intelligens emberek álljanak a nép élére, vezessék azt egészséges utakon, ragadják ki a vérszopó uzsorások karmai közül és a tévutakat hirdető, népbolondító demagógok utvesztőiből. Ott van a falusi triumvirátus, a pap, a tanító és a jegyző. Ők már tisztüknél fogva is hivatva volnának arra, hogy a nép igazi vezeterei legyenek. A régi jó időkben maradt frázis is őket ismeri el a falusi nép tanácsadóinak és vezetőinek, a papot, a tanítót és a jegyzőt. Ebből az alaphoz indult ki dr. Boróczy, a jótéteményező is, midőn jutalomteteleiket kitézte. Ő is már eleve ennek a triumvirátusnak itéli oda a jutalom díjait. Csak ezeket, akik hivatásuknál fogva úgy is arra volnának kötelezve, hogy a nép társadalmi szereplését irányítsák, tartja érdemesnek a jutalmazásra. Szerintem a jócselekedetet gyakorlót nem aszerint kell megítélni, hogy minő hivatalt visel, hanem cselekedetének értéke szerint. Miér ne lehetne megjutalmazni azt, aki sem nem pap, sem nem tanító, és sem nem jegyző, habár agilitása lévén a pályázat követelményeinek megfelelő gazdasági intézményeket létesít és fejleszt. Nem

lehet-e a faluban más tisztviselő vagy magánember, aki áthatva a köznek tartozó kötelességek teljesítésétől, jótékony társadalmi intézményeket alakít? Talán nem. A közügy azon tér, amelyen bárkinek haladnia szabad, sőt emberi kötelessége volna mindenkinek, még a legtehetségtelenebbnek is, hogy tehetsége arányában — legyen az bármily csekély is — a közjavanak előmozdításához hozzájárulni. A közügyek terén nem szabad külsőséget tennünk hivatal és hivatal között, ott a közügyi tevékenység mérlege az irányadó. — Dr. Boróczy nemes áldozatkészségén mindemelett nem esik csorba, csak egy kis elfogultság vezette nemes szándékában.

Pont.

A tánc.

Öregedni kezdő asszonyságok, öszülő, flegmatikus urak nagyon szeretnek visszaemlékezni a mult farsangokra. Nincsenek is meglepedve a mai fiatalsággal. A régi idők duhaj táncosai valami kimondhatatlan lesajnálással bírálják a mi fiatalságunkat, mert az ifjú uraknak, sőt találkozik, sok fiatal anyagnak — bocsánat leánynak — nincsen inyére ez a ritmikus bakkecskeugráztatás. Hogy is ne, majd ők mennek táncolni, mikor a sasszemű gardedamok éhes tekintetekkel mustrálják a táncosokat és táncosnőket, csak hogy holnap nagyokat mulathassanak egyik-másik pár ügyetlen mozdulatain. Nem lehet néha egy kapricirozott szmokingos táncost behurcolni a kivicszelt táncterembe, ha a világot mindenestül igérik oda. De hagyjuk a táncclusta, pezsgő életkedv nélküli fiatalokat és vessünk csak futó pillantást a csilláros, parkettes táncterembe!

Odabenn táncolnak. Forognak kegyetlenül, éppen úgy, mint annakelőtte husz évvel, amikor még azok a hölgyek és urak voltak a forgatagban, akik ma már »kritikusok«-ká nőttek és tizenkét órai folytonos ülésre vannak kárhóztatva. Szegény gardedamok! Nem tudom én olyanféle részvétet érzek ezekkel a nőekkel szemben. Mert szerintem nem valami pompás mulatság annyi időt egyfolytában ülte tölteni. Azért meg is bocsátom, ha néha-néha egy elnyomhatatlan ásitás tör elő valamelyik hölgyön. De azt már nem valami szívesen bocsátom meg, hogy mindent meglátanak. Ujjé! Kérem, mert ez kellemetlen, ha a mama észreveszi, ha a »jeiölt« ur — aki a jelölés tényleges bekövetkezése előtt rendszerint ellilán — nagyon szorítja a lánya kezét. Hát az ritka eset, de annál gyakoribb az észrevételek olcsó kínálata. Meri hát ahol annyi frakkba-lakkba, miederbe és csipke burkolatba bujt ember ugrál hol jobbra, hol balra, hol föl-felé, ott mindig találkozik nevetésre méltó férnmunka. És higgyék el, ez nagyon bölcse berendezése az Istennek, hogy táncra nem termett, de mégis táncbolond emberek vannak, akik egyenesen azért mennek a kifényesített harcmezőre, hogy a karzat és cercleülések lakói ne aludjanak el. Szóval itt is vannak balekek, csak hogy nem tudják, hogy ők azok. Hisz minden ember gondolhatja magáról: Hát ha én is az vágyok? De azért feszít és ugrál, míg három duplagallért nem változtat harmoniummá és tizenkét és fél lánynak szerelmet nem vall.

A gardedamok nagyon figyelmes teremtesek. Szeretem is őket. Mert a világ összes tájai felől meredő szigorú szempárok sakkba kényszerítik az embert és nem engedik letérni az etikette — akár francia, spanyol vagy magyar — mézes-mázos, de hazug utjáról. Tessék csak megnézni valamelyik bál kezdetén, mikor még a figyelőosztály szeméit még nem nyomja az álom, milyen stramm lépésben járják a bosztont. (Csárdást még akkor se.) Forognak akár az örültek, de kitarítón és mikor már a fél néző közönség szemére félálom bontja szárnyát, akkor már merészkedő szerelmek simulnak egymáshoz és már feltűnően nyomják a kezeket. De az mind nem baj, hiszen farsang van.

A nyugalomba vonult táncosok nagyon szeretnek a régi táncestélyekről beszélni. Hogy is volt akkor és milyen ma? Mikor még kitarítottabbak voltak a táncosok — mert a lányok ma is kitarított — mikor még a bolondulásig vitték a táncsportot, mikor még tánc volt a tánc és nemcsak jelképe a táncnak, mint manapság. Hát az is igaz, hogyha egy eszeveszettül szerelmes pár összekerül, nem hiszem, hogy nagy kedve volna ugrálni míg a tüdeje bírja hanem inkább szépen sétálnak és beszélnek erről meg amarról... de inkább erről... Ugy volt az régen, így van az ma is. Csak hogy régen egész más táncszabályok voltak, amelyeket be kellett tartani. Ma is vannak, csak hogy nem tartja be senki. Példárá a »majom sziget«, a petrezselymes négyes hölgyek, rendezőség nélküli bál és a többi. Az is igaz, hogy a tánc ma egészen más mint a muliban. Mikor még a »Zigeunerbaron« erőteljes színes, magávalragadó keringőjére lejtették a

»sechschrittwaltzer«, akkor ugyanolyan volt a tánc is, erőteljes, duhaj és a végtetekig vitt walzerozás, és ma midőn teszem a »Zigeunerliebe« mélabus, csendes harmónikus és nyugodt zenéjére bosztonozunk akkor: simán forgunk mélabus csendességet váltunk jobbról-balra — vagy nyugodtan néznék ezt, ha volna egyáltalában, aki táncolná. Merthogy a mai fiatalságból jó sok ideáltság hiányzik, az bizonyos. Pedig a szegény lányok szivrepesve, izgatottan várják már, azt fündérkirályfit, aki még bosztonozni tud. Mert a többi ugysem tánc, na a csárdás még megteszi a szolgálatot, mert lehet rá bosztonozni. De csárdást ma legtöbbször csak a bosztonban belefáradt táncosok táncolják, annyira multa már a divatját. Emlékszem akkor kezdtük utoljára a mulatságot csárdással, mikor még mint diák utoljára rendeztünk nyárimulatságot. Szegény csárdás sutta veled. Rád már istenigazából csak a szegedvidéki, meg effajta szinmagyar köz-nép gondol. Ahol még testestül-lelkestül érzik a magyar zenét...

Legnagyobb passzióm multság alkalmával megfigyelni a nézőközönséget. Hol nevetés, hol komoly szó, hol meg erős kritika. Fiatal gentlemanok ha együtt társalognak és nem táncolnak, akkor kinevelik azokat a »fiakkeres«-eket, akik a leányokat mentik a petrezselyem áruulás keservesétől, öregebb urak a lányaikat nézik, vagy ha még ilyen koru nincsen, akkor »fixirozzák« a kritikára kirendelt asszonycsoport. Két öszülő ur ott egymásmellett éppen a tánc mai és régi fogalmáról beszélgetnek, mikor egy tizennyolc éves szőke lány előttük megáll. Persze mellette terem azonnal egy gavallér és nyugodtan beszélgetnek. Az a két ur nézi ezt a két gyermekembert, aztán összenéznek és így szólnak:

— Látod, ez a mai fiatalság...

— És mire visszanezünk, már bosztonoznak a mai fiatalok, a forgatagban...

Groll József.

A vármegye tisztikara báró Vojnits elött. Bács-Bodrog vármegye tisztikara f. hó 13-án tisztelettel báró Vajmits Istvánnál v. b. t. t. tör-tént legkegyelmesebb kineveztetése alkalmából. Vojnits báró ugyanis ezen a napon Bács-Bodrog-vármegye állandó választmányának ülésén vett részt Zomborban. A tisztikar nevében Michailovits Kornél vm. alispán üdvözölte keresetlén, de szívből jövő és szívhez szóló szavakkal és kiker-te báró Vojnitsnak jóindulatát és eddigi tapasztalt minden oldalú támogatását a jövőre is. Báró Vojnits jóleső örömmel hallgatta végig az alispán üdvözölő szavait s válaszában különösen hangoztatta, hogy az a ragaszkodás és szeretet, melyet vármegye tisztikara részéről mindenkor s a jelen alkalommal is tapasztalt különös büszkeséggel tölti el, s biztosítja a megyei tisztikar minden egyes tagját, hogy valamint eddig, úgy a jövőben is, mindenkor szíven viselendő érdekeiket.

A pénzügyigazgató kiténtetése. Fodor Mihály pénzügyigazgatót Ófelsége a királyi tanácsosi címmel tüntette ki s egyben a VI. fizetési osztályba léptette elő. Ez a kiténtetés egy derék, lelkiismeretes tisztviselő buzgó munkálkodásának elismerését jelenti.

Uj ügyészi megbizott. Az igazságügy-miniszter dr. Kováts Árpád titeli ügyvédet ügyészi megbizottá nevezte ki.

A vármegyei adófelőszólamlási bizottságba id. Késmárky Bélát rendes, dr. Mannheim Ármint póttagnak jelölték ki.

A r. kath. tanítószög köréből. Az érseki hatóság Szabó Károly sajkáslaki és Bayer Oszkár futtakai tanítók megválasztását megerősítette.

Fizetési pótléka zombori városi tisztviselőknék. Zombor város közigyelése Raits Márton gazdasági intézőnek és Cséer Gyula kertésznek 400—400 kor. fizetési pótlékot szavazott meg.

A megyebeli hírlapirodalom köréből. A Bácsmegyei Függelenség szerkesztését a napokban Pintér Gyula, a fővárosból lekerült újság-író vett át. A lap irányítását Falcione Lajosra bízták.

A zentai Összetartás e hó 12-én uj felelős szerkesztőt kapott Dudás György személyében, aki beköszöntőjében erős függetlenségi érzelműnek vallja magát.

Az Erzsébet királyné szoborbizottság kérvénye gyűjtési engedély megadása iránt, 16187 szám alatt van igtatva a belügyminiszteriumnál, ahol Vértési Károly szoborbizottsági elnök szóbeli kérelme folytán aznap elintézésben részesült s a formalitások mellőztettek. A gyűjtés, illetve a gyűjtési izek kibocsátása e szerint március hóban már megkezdhető lesz.

A kalocsa-bácsi egyházmegye statisztikája. A kalocsai egyházmegye legújabb kimutatása szerint az egyházmegye területén van 127 anyaegyház és 3 helyi káplánság. A világi papság száma 291. Ezek közül 103 plébános, (négynek van adminisztrátora), 28 adminisztrátor, 3 helyi káplán, 94 káplán, 2 katonai lelkész, 18 hitoktató, kklönféle állásokban 15, nyugdíjasok és betegek 18, fölfüggesztett 3. Az egyházmegye területén kívül tartozkodik 15. A katolikus hívők száma 662,613, a nem katolikus keresztényeké 274,311, a zsidóké 27.130, felekezet nélküli 492. Az összlakosság száma 946,546. Férfiszereztház van 6, melyben 142 szerzetes él, (57 jezsuita, 15 cisztercita, 47 franciskánus, 18 kármelita, 5 iskola-testvér.) Női szerzetesház van 33, melyekben 560 szerzetesnő lakik. Templom és kápolna van összesen 246. A leányegyházak száma 242. Elemi iskola 160 helyen van az egyházmegye területén, ezek közül 146 helyen r. k. jellegű, 7 helyen községi, 7 helyen állami. Római katolikus tanítói állás van összesen 681. Iskolába jár 52,484 gyermek, ismétlő iskolába 12,579.

A Déldunavidéki h. é. vasutnál üresedésbe jött egyik igazgatói állást a vármegyei közgyűlés *Jablonszky* Aladár vm. aljegyzővel töltötte be.

A zentai izr. nőegylet a napokban tartotta rendes évi közgyűlését, melyen a tisztikart ekként alakították meg: Elnökké Braun Izsóné, alelnökké Flesch Martonné, pénztárossá dr. Glücksthal Adolfné, választmányi tagokká Braun Vilmosné, Horovitz Bertalanné, dr. Brichta Nándorné, Havas Lajosné, dr. Bíró Károlyné, Könyig Sámuelné, Frank Józsefné, ifj. Kohn Ignácné, dr. dr. Flesch Miksáné, dr. Haczer Kálmáné, Fischer Miksáné, Lövinger Józsefné, dr. Glücksthal Andorné, dr. Méri Sándorné, Haberman Dezsóné, Pollák Ignácné, Hirschenhauser Dávidné, Pollák Sándorné, Hirschl Hermanné, Polgár Simonné, Hirschfeld Simonné, Reinitz Márkné, Hirschfeld Ferencné, dr. Rottman Árpádné, Fischer Berta, Schlesinger W. Sománé, Schwarcz Lajosné, Steiner Béláné. Póttagok: Dr. Vajda Lajosné, Lazar Miksáné, Weisz Edéné, Köhn M. Dávidné, Roser Józsefné. A vigalmi bizottság elnöke: dr. Rottmann Árpádné, tagjai: Hirschfeld Ferencné, Roser Józsefné, Steiner Béláné, dr. Brichta Nándorné, dr. Hacker Kálmáné, Frank Józsefné. Beteglátogató bizottsági tagok: Könyig Sámuelné, Pollák Sándorné, Schlesinger W. Sománé.

Az óbecsei harmadik gyógyszerárt véleményezte a vármegyei közegészségügyi bizottság. A megyei közgyűlés a harmadik gyógyszerárt főlöleslegnek tartotta s ellene állást is foglalt.

Házasságok. Havas Vilmos újvidéki főgymnásiumi tanár eljegyezte *Kamenitzky* Ilonkát, dr. Kamenitzky Sándor ottani orvos leányát.

Jánosi Ferenc adótsízt eljegyezte *Dittrich* Tini óvónőt Titelen.

Komlóssy Lajos uradalmi tisztartó eljegyezte *Kováts* Kornéliát Óbecséről.

Spitzer Zoltán bajai városi számliszt eljegyezte *Grüner* Alicet Szabadkáról.

Birn Károly adai kereskedő eljegyezte *Levin* Blankát Nagybecskerekéről.

Malonyai Elemér nagyenyedi tanító eljegyezte *Katanits* Mariskát Baján.

Lipsitz Sándor szabadkai nyomdatulajdonos eljegyezte *Lámpel* Irmát Gyulán.

Jegyespárok figyelmébe ajánljuk *Hoffmann Mihály* özvegye 30 év óta fennálló butorgyárát Szabadkán.

Magyarkanizsa — Ókanizsa. Magyarkanizsának azelőtt tudvalevően Ókanizsa volt a neve. A városban most mozgalom indult meg, hogy a régi név visszazereztesse, mert a mostani nevet a posta és a vasut gyakran összetéveszti Magyarkanizsával, amiből sok kára támad a mi kanizsánknak.

Fizetésektelenségek. *Kossuthfalván*, ifj. Gallós Ferenc kossuthfalvai kereskedő 8000 kor. adóssággal fizetésektelen lett. Már több végrehajtás van ellene.

Kerényen, özv. Rauth Ferencné fizetésektelen lett, mert férje passzív vagyoni állapotot hagyott hátra. Az özvegy egyezségre törekszik. 50% ot ajánl hitelezőinek.

A béregi olvasókör a napokban megalakult. Elnökké egyhangulag nagy lelkesedéssel *Drégely* Antal jegyzőt választották meg.

Népszámlálás Garán. A legutóbb megejtett népszámlálás — mint levelezőnk írja — Garán se felel meg a várakozásnak. Igaz, hogy itt is a kivándorlás és az »etyke« rendszer ellen-sulyozza a várt eredményt. 1901-ben 3898 lelket számláltak, kiknek száma az utolsó népszámlálás alkalmával 4175-re emelkedett. Ezek közül magyar 98; német 2777 és bungó 1300. A bungóság apadást mutat.

Halálozások. *Perlesz* Mór jánoshalmi magánzó, ki Hercegszántón évlizedeken át jelentős tevékenységet fejtett ki, a napokban meghalt. A csöndes visszavonultságban élt, puritán jellemű férfiú mögött igen érdekes mult állott. Több háboruban vett részt s mindenütt vitézül harcolt Nagy részvételt temették el.

Jung János zentai tanító a napokban 40 éves korában Budapesten meghalt. Haza szállították és nagy részvételt temették el.

A dunacsébi gyógyszerárt felállítására mellett foglalt állást a közegészségügyi bizottság. A vármegyei közgyűlés ezt ellenezte.

Véres verekedés Kishegyesen. Csernai András kishegyesi zenész a nagykorcsmában összeszólkozott Krizsán Luhács társával és úgy megverte, hogy súlyos sérüléseket ejtett rajta. A vtzsgálat megindult.

A vasvilla munkában. Papacsek András bajsai lakos ellen — mint levelezőnk írja — a topolyai csendőrség feljelentést tett, mert Ujhelyi Mihály 16 éves cselédjét vasvillával úgy megverte, hogy a gyerek sérülései életveszélyesek.

Népszámlálás a topolyai járásban. A népszámlálás a topolyai járásbeli községekben megtörtént. Az eredmény a következő:

Topolya: Mult népesség 12029. Idei népesség 12430. Távollévő 420. Szaporodás 821.

Bajsa: Mult népesség 3755. Idei népesség 3875. Távollévő 201. Szaporodás 321.

Csantavér: Mult népesség 6875. Idei népesség 7809. Szaporodás 934.

Feketehegy: Mult népesség 5545. Idei népesség 5834. Távollévő 383. Szaporodás 672.

Kishegyes: Mult népesség 5682. Idei népesség 6100. Távollévő 433. Szaporodás 851.

Kossuthfalva: Mult népesség 6760. Idei népesség 7087. Távollévő 420. Szaporodás 747.

Pacsér: Mult népesség 4784. Idei népesség 5054. Távollévő 247. Szaporodás 517.

Szeghegy: Mult népesség 4236. Idei népesség 5387. Távollévő 443. Szaporodás 584.

A legerősebb szaporodás *Csaptavér* községben volt, míg a legkevesebb Bajsán.

Szenzációs katonaszabadítás. Csurogi levelezőnk írja: *Nikovicz* Endre szabályi járási rendőrfelügyelő, két fővárosi detektiv s a csurogi rendőrség erélyes nyomozást folytat *Szobotin* Cveto mozsori kovácsmester manipulációja után, melynek szálai — úgy látszik — az egész délvidéket, behálózzák. A furfangos kovács évek óta katona szabadítással foglalkozik. Falusi kis műhelyében a vasak csörömpölését sor alatt álló ifjak pillanatig tartó jajgatásai váltották fel, kiket a tudós mester ügyes operációknak vetett alá. A minden vidékről hozzá özönlőit módómu rekrutajelöltek dohártyáját horgolótűvel átfurta s e pillanatnyi műtéttel »untauglich«-ot csinált a legégségesebb legényből. Ugy látszik, hogy minden községben voltak ügynökei, akik veszedelmes játékokban jó pénzért segédkeztek neki. Egyik ilyen ágense már kézrekerült, aki töredelmesen bevallott mindent, úgy, hogy e vallomás alapján magát a mestert is letartóztatták s fogva tartják, míg döntőbb bizonyítékok birtokában az illetékes hatóságnak átadhatják. Most már bizonyos, hogy temérdek hadköteles felszabadításáról van szó s hogy valamennyit sikerülni fog kideríteni.

Öngyilkos zenetanítónő. Újvidéken rémes módját választotta az öngyilkosságnak özv. Hirt Ágostonné zenetanítónő, ki pénteken délelőn a II. Rákóczi Ferenc uton lakása pincejében ruházatát spirittussal leöntötte és aztán meggyújtotta. Mire rémes sikoltozására a házbeliek tétét észrevették, oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy pár órai kínlás után meghalt. Az öngyilkosság oka betegség. Ugyancsak pénteken lett öngyilkossá *Jablanovicz* Szima 48 éves cipésmester, ki a délutáni órákban Andrassy utcai lakásán jobb halántékon lötte magát és szörnyet halt; tettének oka ismeretlen.

A bácsmegeyi cukorgyár ügyében az Óbecse és Vidéke a következő, illetékes helyről sugalmazott hírt közli: Nemcsak a vidéki, hanem a fővárosi lapokat is minduntalan újabb és újabb hírekkel ültetik fel azok, akiknek a bácsmegeyi cukorgyártás létesítésének meghiusulásában érdekük lehet. Ezenkívül — ugylátszik — költői lelkű tudósítók is sietnek alaptalan híreket ezen nagyfontosságú mozgalomhoz fűzni és így jutott — más lapból átvéve — a legutóbbi lappéldányunkba is egy oly hír, mely minden alapot nélkülöz és melynél fogva az óbecsei első takarékpénztárunk építené a cukorgyárt, szövetkezőven ezen célra a Ferenc csatorna részvénytársulattal. Ezen fővárosi hírlapokban megjelent téves hírt kénytelen volt szerkesztőségünk átvenni, mivel ez időtájtban lapunk főszerkesztője, dr. *Galamboz* Pál, aki az óbecsei első takarékpénztár igazgatója és a bácsmegeyi cukorgyár egyik propagálója, Budapesten tartózkodott és a hírt

éppen lapzártakor vettük át. Midőn ilyképpen a téves hírt helyreigazítottuk, főleg azon részében, mely szerint a helyi legnagyobb pénzintézetünk cukorgyár alapításában részt venne, — fel vagyunk jogosítva annak kijelentésére, hogy ily tervvel az intézet igazgatósága elé eddigelé még senki sem jelentkezett, még kevésbé lett ily terv az igazgatóság által tárgyalva: ugyanakkor lapunk főszerkesztőjéhez való viszonyunknál fogva a leghitelesebb hírként közölhetjük azt, hogy a megyei cukorgyár létesítése érdekében nagyon komoly tényezők és személyek folytatnak tárgyalásokat és habár a nagy közgazdasági érdekeket szolgáló gyáripár megalakítása ellen immár leküzdhetetlen akadályok nem látszanak tenforogni, mégis a sokféle érdekek összeegyeztetése és különösen a jelenlegi rossz cukorgyártási viszonyok, minők eddig se voltak, oly nehézségeket tartalmaznak, a melyek miatt még mindig nagyon koraiak a hírlapi publikálások. A közönségünk tájékoztatására elegendő, ha felemlítjük, hogy a gyár alapítás iránt a legmelegebb érdeklődéssel vannak megyei korifeusaink és ezek között báró *Vojnits*, gróf *Széchényi*, *Zákó* Milán, *Vojnits* főispán, *Matkovits* újvidéki főispán, *Leibach* László, *Szemző* István, valamint a gazdasági egyesület, melynek élén áll a nagy-képzettségű de fájdalom ezidőszerint betegeskedő *Latinovits* Pál és természetszerűleg érdekeltségi viszonyban van a Ferenc-csatorna is. A pénzügyi és gyártási rész kétségtelenül egy tekintélyes bank és egy tekintélyes gyár szerepe lesz.

Iskolai fölszerelések szállítása Mohol részére. Mohol község előjárósága az elemi iskola fölszereléséhez szükséges butor szállításának biztosítására 1911. évi január hó 25-én versenytárgyalást tartott. Ajánlatot tettek: *Calderoni* mű- és tanszer vállalat Rt. (Budapest) 2685 90 k-val, *Igracsev* Sándor (Mohol) 1793 k-val, *Rudas* Pál (Budapest) 2199 20 k-val, *Molnár* Sz. Vince (Zenta) 2250 40 k-val, *Glasz* Fridrich (Bulkesz) 2264 50 k-val, *Csernai* György (Mohol) 1733 60 k-val (szabálytalan ajánlat). A tanszerek szállítására *Rudas* Pál 2199 20 k-ás ajánlatát fogadták el, a butorok szállítására pedig *Igracsev* Sándor 1793 k-ás ajánlatát.

MULATSÁGOK.

A zombori troubadourok folyó hó 11-én tartották meg estélyüket, mely — amint előre látható volt — alig néhány órai pihenéssel eltartott 13 án hánalig. Hogy a rendezőség — a mulatozás szempontjából szinte hihetetlennek látszó — ily hosszú időn át képes volt együtt tartani a megjelent díszes közönség legnagyobb részét, tagadhatatlan bizonyítéka az estély sikerének. A városháza díszterme, melynek igazán fényes díszítése az egyesület elnökének és háznagyának megkülönböztetett izlését dicséri, — ugyancsak kicsinynek bizonyult. Az egyesület védnöke bajsai *Vojnits* István főispán és családjának megérkezéssel elkezdődött a tánc s az ifjuság fáradhatatlan buzgalommal s lankadatlan kitartással adta kézzől-kézre a szebbnél szebb leányokat. A rendezőség a megjelent hölgyeknek egy székfüccsokkal díszített táncrenddel kedveskedett. Az estélyen ugy Zombor város mint a vármegye legelőkelőbb közönsége vett részt.

Az újvidéki Tabitha ev. nőegylet a napokban hangversennyel egybekötött táncestélyt rendezett, mely minden tekintetben kitűnően sikerült. Dr. *Zappé* és *Schuchlár* A. pompás zongorajátéka után *Medzihradsky* János titeli zenetanár hegedűjátékában gyönyörködött a publikum. A művészi játékot frenetikus tapssal honorálták. *Busch* Endréné énekelt azután bámulatos művészi tudással. Szép előadását a közönség zajos követelésére kétszer is meg kellett ismételnie. Enekének hatását nagyban emelte az ügyesen egybe állított zenei hármass kísérete. *Czebak* Camilláné és *Berits* Gabriella zongoraduette is nagy tetszést aratott. *Schubert* Márton, a híres újvidéki tenorista következett ezután, akinek művészi éneke magával ragadta a lelkes közönséget. Még néhány tétel után következett a tánc, amely a reggeli órákig tartott el.

A zombori nyomdászok február 18 án műkedvelői előadással egybekötött táncmulatságot rendeznek.

A bajai kereskedő ifjak egylete 18-iki estélyén *Pálmay* Ilka is föllép. A kiváló művésznő iránt nagy az érdeklődés.

A bezdáni községi »Gazdakörnek« január hó 28 án megtartott táncmulatságán felül-fizettek a következők:

Ladányi Ervin 4 kor., ifj. Csirszka Konrád, id. Csirszka Konrád, Bosnyák János 2—2 kor., Vince Simon, Bosnyák István, Magyar József,

Molnár Ferenc, Kertész József, Bence Ambrus, Jámor Béla, Kuzman Miklós, Kiss Simon, Spitzer Sándor, Glied N. 1—1 kor., Bosnyák János, Kelcs Márton, Bekker Ferenc, Gerber Simon, Müller Mátyás, Beicht János, Koch József, Bekker József, Éberling Fülöp, Német Pál, Limburger Ferenc, Stein József, Sneiderbekk József, Vukovics István, Lemli Mátyás, Stulich István, Lemli Antal, Knip József, Zveng György, Höger Antal, Kelsch István, Lovas Márton, Bosnyák Ferenc, Stulich Dávid, Juhász András 40—40 fill., Gillicz Ferenc, Schokter György 20—20 fill., Farkas Mihály, Schneiderbekk Ignác 10—10 fillér.

Fogadják a gazdaköri elnökség részéről ez uton kifejezett hálás köszönetét.

KÖZGAZDASÁG.

A Bácsmezei Agrártakarékpénztár. mely Latinovits Pál elnök és dr. Molnár Károly vezérigazgató vezetése alatt áll, 1.000.000 korona alaptőkével 137.595 kor. jövedelemről számol be. A hatalmas intézet főleg a mezőgazdasági bajok szanálására fejtett ki buzgó tevékenységet.

A Jánoshalmi Takarékpénztár 300.000 korona részvénytőkével 30.300 kor. jövedelmet mutat ki ezidei mérlegében, ami a fenforgó viszonyok közt szép eredmény. Az intézetnek a lefolyt évben 842.400 kor. betétje volt, melyekért mindig a legmagasabb kamatot fizette. Az intézetet dr. Holländer Adolf elnök, Zámbo Ignác és Nagy Pál Sándor igazgatók irányítják.

A husliszt. A baromfiéle, éppen úgy mint a hizósértés, szereti az edelben a változatosságot, mert az állandóan egyforma edelre hamarosan ráun. A husliszt egyike azoknak az edelnek, mely nemcsak magában véve tápláló, hanem akkor, ha nincs módunkban a szemeselést változtatnunk, igen jó szolgálatot tesz, amennyiben az azzal kevert szemet vagy darát a baromfi úgy eszi, mintha egészen új táplálékot kapna és nem ugyanazt a szemet. A szemeselést különben nem gazdaságos az állatnak nyersen adni, sőt ne etessük azt egészben sem, hanem ha tehetjük, mindig dara alakjában és főtt állapotban adjuk neki. Ebbe a főtt darába kell azután a csont-, hal- vagy huslisztet belekevernünk, ezt ereszhetjük föl lefőltözött tejjel és ebbe keverhetjük bele a mindenféle konyhahulladékokat.

(K. Ö.)

Szerkesztői üzenetek.

Del Toró. A kedden küldött s gyönyörűen megírt aktuális közleményt köszönjük. A többiek is mielőbb sorra kerülnek.

„Gyermekkinzás.” A második nyilatkozatot egy felsőbácskai tanító küldte be. Az illető lapunk mai számában szólal meg.

P. L., Csurog. A „válasszal” meg voltunk elégedve. Kevesebb is beérjük; csak állandóan kérjük.

M. A., Szeged. A többi is sorra kerül.

V. I., Katymár. Csekély javítással használható lenne; csak hogy mi hasonlókkal el vagyunk látva.

R. M., Temerin. Schaffer János néven küldjük, de a bácsfeketehgyi posta „Ismeretlen” jelzéssel visszaszámzatja.

B. A., Zágráb, Akademicki trg. 9. A hiányzó számokat elküldtük. Ha megismétlődnek, újabb értesítését kérjük, hogy az ellen, aki a hibát elköveti, szigorúan eljárassunk.

G. J., Wien, Rennweg 68. Lapunk érdekében kifejtett buzgalmanak újabb eredménye mutatkozott. — A Latinovits Ernő halálhírében foglalt nevek nem tévesek. Tényleg úgy hívják. A férje huszárörnagy Kecskeméten. A versek írója más. Ez utóbbi Pécsen lakik s állami tisztviselő. — Aki pedig az ön által említett tárcát írta, az Latinovits Margit, lapunk vezérének: Latinovits Pál ny. főispánnak és orsz. képviselőnek hajadon leánya, nem pedig Horthyné Latinovits Margit urnő, aki lapunk vezérének a nővére. — A kért könyvet Vértesi Károly maga, akit erre megkértünk, fogja elküldeni. Az összeget az ő budapesti címére (Ferenc József rakpart 11. sz.) szíveskedjük küldeni.

Dr. H. J., Wien, Schubertgasse 4—6. A kért számokat postára tettük. A kívánt fölvilágosítást a lap homlokán megtalálja.

Községi előjáróság, Körtés. Intézkedtünk, hogy a hiba ne ismétlődjék. Ha valamely szám újból kérsék, kérjük azonnali értesítésüket, hogy a hibát elkövetők ellen erélyesen léphessünk föl.

Gazdakör, Gombos. Köszönjük. Intézkedtünk. „Aszfaltromantika.” Egyik közelebbi számunkban adjuk le.

Carneval, Futtak. Ügyes tollának termékeit mindenkor szívesen vesszük.

Levelező, Topolya. Köszönet a szíves megemlékezésért. Még mindég őrszi a szobát. Néhány nap mulva irni fog. Látogatását várjuk.

R. G., Baja. Betegsége miatt akadályozva van. Türelmet kérünk.

„Magyar iparpártolás.” Mielőbb sorra kerül.

N. R., Sajkásgyörgye. Tévedésből a szomszédos községbe expedáltak. Intézkedtünk, hogy a hibát kiigazítsák.

„A fejlődés csúcspontján.” Nem használhatjuk.

St. J., Óbecse. Köszönet. Intézkedünk.

U. I. B. Nem ígérhetjük meg.

A bácsalmási járás főszoigabirájától.

617. szám/kgig.

Pályázati hirdetemény.

A bácsalmási járáshoz tartozó **Katymár** községben üresedésben levő és havi előleges részletekben felvehető évi 100 korona fizetéssel javadalmazott

irnoki állásra

folyó évi február 28-iki határidővel pályázatot hirdetnek.

Bácsalmás, 1911. január 28.

Koller Oszkár
főszoigabiró.

Jegyzői irodába kisegítő kerestetik.

Gádor község jegyzői hivatalában 4 havi időtartamra havi 66 korona 66 fillér fizetés és megfelelő mellékjövedelem mellett egy kisegítő nyerhet alkalmazást, aki az adóügyeken kívül a marhalevel kezelésében is jártas.

Gádor, 1911. február 10-én.

Wölfl Péter
jegyző.

1050. szám/kgig. 1911.

Pályázati hirdetemény.

Járásomhoz tartozó **Turja** nagyközségben üresedésben levő községi

irnoki állásra

ezennel pályázatot hirdetek és felhivom ezen állást elnyerni óhajtókat, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket hozzám folyó évi február 28-ig terjesszék be.

Az állás javadalmazása 800 korona havi előleges részletekben kiszolgáltatandó évi fizetés és 120 korona negyedévi előleges részletekben kiszolgáltatandó évi lakbér.

Óbecse, 1911. február 12-én.

Dr. Balaton Gyula
főszoigabiró.

Ujvidék, Zombor, Szabadka, Zenta, Baja

részére

hirdetési ügynököt

keres egy rendkívül elterjedt újság.

A föltételek kedvezők. — Intelligens, megbízható férfiak ajánlataikat küldjék be „S. T. B.” jelige alatt

a „Bácsmeze” kiadóhivatalának
(Budapest, Teréz-körút 2.) 3—1

Első Bácsszentiváni Takarékpénztár Részvénytársaság.

Tartozik. Mérlegszámla 1910. december 31. Követel.

	K		f			K		f	
	K	f	K	f		K	f	K	f
Pénzkészlet			56227	33	Részvénytőke			100000	—
Kölcsönök					Tartalékalap			32000	—
a) Váltó	1164281	36			Betétek				
b) Kötvény	131728	95	1296010	31	a) Rendes	781072	17		
Értékpapírok			34720	—	b) Heti	109262	55	890334	72
Előre fizetett kamatok			1838	40	Visszleszámitolás			308266	—
					Folyószámlai hitelezők			11433	26
					Átmeneti kamatok			21994	20
					Folyó évi tiszta nyereség			24767	86
			1388796	04				1388796	04

Bácsszentiván, 1911. január 29.

Vámosi Manó s. k. igazgató.

Lippert Ferencz s. k. könyvelő.

Müller Ferencz s. k. pénztárnok.

A felügyelő bizottság:

Treer János s. k. elnök.

Szabó Lajos s. k.

Sorok János s. k.

Ott Vendel s. k.

Idb. Pfeiffer József s. k.

Meghívó.

A „Zentai Agrár Takarékpénztár Részvénytársaság, 1911. évi február hó 19-én délután 3 órakor az intézet helyiségében megtartandó

V. évi rendes közgyűlésre

a t. részvényeseket tisztelettel meghívja.

Napirend:

1. Az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentése az 1910. évről.
2. A zárószámadások előterjesztése.
3. A nyereség felosztása iránt határozat.
4. Az igazgatóság és felügyelőbizottság részére a felmentvény megadása.
5. Az igazgatóság lemondása és ennek folytán az új igazgatóság megválasztása.
6. A felügyelőbizottság megválasztása.

Kivonat az alapszabályokból.

11. §. A közgyűlésen az a részvényes vehet részt, ki legalább öt részvényt a közgyűlés napját megelőzőleg legalább három nappal a hirdetményen megjelölt helyen letesz.

A letett részvényekről elismervény szolgáltat ki, mely belépő és igazoló jegyül szolgál.

12. §. Minden a 11. §-ban előírt kelléknek megfelelő és szabályszerűleg letett öt részvény egy szavazatra jogosít.

13. §. A szavazati jog személyesen — vagy meghatalmazott útján gyakorolható, meghatalmazás olyan részvényesnek adható, kinek magának is van szavazata. Testületek, intézetek kereskedő cégek, nők és gyámság vagy gondnokság alatt állók törvényes képviselői a szavazati jogot azon esetben is gyakorolhatják, ha maguk nem részvényesek.

Részvények letétbe helyezhetők:

Budapesten: a Magyar Agrár és Járadékbanknál.

Szabadkán: a Délvidéki Közgazdasági Banknál és a Szabadka vidéki takarékpénztár és kereskedelmi részvénytársaságnál.

Zomborban: a Bács megyei Agrár takarékpénztárnál.

Zentán: az intézet pénztáránál.

Vagyon.	Mérleg-számla 1910.				december 31-én.				Teher.					
	K	f	K	f		K	f	K	f		K	f	K	f
Pénzkészlet			30621	80	Részvénytőke			250000						
Váltók: bankszerű váltók	745301	88			Tartaléktőke	34500								
jelz. bizt. váltók	1152150	60	1897452	48	4%-os kamata	1380		35880						
Jelzálog kölcsönök			552722	87	Betét			1514876	04					
Adósok folyó számlán fedezet mellett			46859	75	Visszleszámított váltók			291133						
Jelz. ügyekben: folyosítás előtt kifiz. összegek			3749	58	Engedm. jelzálog kölcsönök			387473	40					
Beszédési küldvények			1674	72	Hitelezők folyó számlán			18871	93					
Értékpapír			79453		Jelz. kölcsönkből visszatartott összegek			67397	97					
Értékpapírok függő kamata			557	50	Ki nem fizetett tőkekamat adó			2757	10					
Felszerelés			7500		Fel nem vett osztalék			72						
Átmeneti kamatok			5341	88	Átmeneti kamatok			31880	71					
Hátralékos kamatok			6076	23	Nyereség: áthozat 1909 évről	1336	48							
			2632009	81	Folyó évi	30331	18	31667	66				2632009	81

Veszteség.	Veszteség nyereség számla 1910. december 31-én.				Nyereség.				
	K	f	K	f		K	f	K	f
Kamatok: betétek után	54352	52			Kamatok: váltók után	127725	82		
visszlesz. váltók után	21948	19			jelz. kölcsönök után	27360	72		
engedm. kötvények után	18512	43			folyó számlák után	3044	70		
folyó számlák	2100	56	96913	70	értékpapírok után	2244	85	160376	09
Tartaléktőke kamata			1380		Jutalékok			4780	22
Tőkekamatadó			5452	23	Nyereség áthozat			3136	48
Állami, községi stb. adók			6161	61					
Költségek: tisztiz fiz., házbér stb.			22811	59					
Értékpapírok: árf. csökkenése			176						
Leírás: a felszerelésből	1030								
2 váltó leírása	900		1930						
Nyereség: áthozat 1909. évről	1336	48							
folyó évi	30331	18	31667	66					
			166492	79				166492	79

Keczei Mészáros Balázs s. k. cégvezető pénztárnok.

Kovács János s. k. vezérigazgató.

Schwarzler Jenő s. k. főkönyvelő

I g a z g a t ó s á g.

Latinovits Pál s. k. elnök.

Dr. Lovászy Andor s. k. alelnök.

Dr. Schober Béla s. k.

Fábry Samu s. k.

Löwy Ferenc s. k.

Grüner Ádám s. k.

Schwarz Lajos s. k.

Szabó Sándor s. k.

Gózon István s. k.

Lányi Mór s. k.

Barsi András s. k.

Puskás Ferenc s. k.

F e l ü g y e l ő - b i z o t t s á g.

Balla Hugó s. k.

Kassovitz Miksa s. k.

Mohácsi Pál s. k.

Pukecz Kálmán s. k.

Pfeiffer István s. k. elnök.

Hirdetmény.

A Madarasi Takarékpénztár Részvénytársaság

idei közgyűlése elhatározta

részvénytőkénének 100000 koronára való fölemelését

180 darab 200 korona névértékű részvény kibocsátása után.

A régi részvényesek elővételi jogot gyakorolhatnak, ha eziránti szándékukat folyó évi március hó 5-ig szóval vagy írásban bejelentik és pedig azoknak, kiknek eddig 10 részvényük van, vagy ennél kevesebb volt, elővételi joguk van ugyanannyi részvény erejéig, míg azoknak, kiknek 10 részvénytől több részvényük van, eddigi részvényeik számának fele erejéig.

Az **elővételi jog** gyakorlásának határideje után a visszamaradó részvényeket **bárki jegyezheti.** A részvény jegyzése, vagy a jegyzésnek bejelentése a részvény átvételére kötelez. Ezen 200 korona névértékű részvények az elővételi jogot gyakorló részére 225-70 korona árfolyamban az új részvényt jegyzőknek — miután az első részvényesek 3 korona alapítási költséget is fizettek — 228-70 korona árfolyamban bocsátatnak ki, azonkívül minden részvény után 1 korona 24 fillér bélyegilleték számíttatik föl. Ezen 225-70 illetve 228-70 koronából 25-70, illetve 28-70 korona tartalékalapnak, míg a 200 korona a részvénytőkénének jut úgy, hogy ezáltal az újonnan kibocsátott részvények a régiekkel teljesen egyenértékűek lesznek.

A részvény jegyzése alkalmával lefizetendő a tartalékalapnak jutó részlet, folyó évi **április hó végéig** részvényenként 100 korona és **június hó 15-ig** ismét 100 korona valamint a bélyegilleték. Az újonnan kibocsátott részvények a folyó év II. felére eső nyereségben már részesednek.

Madaras, 1911. évi február hó 15-én.

Az igazgatóság.

Pallas lexicont

és egyéb műveket **vennék** kéz alatt. Ajánlatok H. S. jeligére a **Bácsmege** kiadóhivatalába (Budapest, Teréz-körut 2.) 3—3 kérek.

Segédjegyző

1000 korona és **irnok végrehajtó** 720 korona évi fizetéssel **Rém** község jegyzői irodájában **azonnal** alkalmazást nyerhet. Jelentkezők alólirott jegyzőhöz fordulhatnak. Rémen, 1911. február 1-én.

Kelle Vince

2—2

jegyző.

Birtok eladás.

Somogyban kitűnő karban tartott 200 holdas nemesi birtok, melyből 178 hold prima szántó, 16 hold rét és 6 hold termő szőlő, közel a vasúthoz és a járási székhelyhez — tágas urilakkal és megfelelő gazdasági épületekkel, egy esetleg több vevőnek előnyös árban és fizetési feltételek mellett **eladó.** Komoly vevőknek bővebb felvilágosítással szolgál o o o

Ispánovits Dániel segéd-jegyző Jánoshalmán.

Leány-internátus Zentán.

ENDREINÉ-féle leányinternátus (nevelőintézet) Zentán nyilvános jogu polgári iskola.

Magyar, német, franciayelv = kötelező tantárgyak. =

Továbbképző. Könyvelés-, gép- és gyorsírási tanfolyam. **Szakoktatás.**

Zene, festés, ipartanfolyam.

Családias, gondos nevelés. Kifogástalan ellátás. Korlátolt létszám. =

Internátusi évi díj 600 K.
Elemi iskolásoknak 500 K.

Részletes értesítő (prospektus) kívánatra.

Billiárdasztalok,

golyók és dákok. Árverésen vettem több új modern Mahagoni, Caramból billiárdasztal és használt de jó állapotban levő lukas Kéglis asztalokat, melyek olcsón **eladók.**

Schmidt János, Bácsfeketehegy.

FINOMMÁ TESZIK A NŐT

KAPHATÓK MINDENÜTT

Gyártja: **Vöröskereszt gyógyszer-tár UJPESTEN.**

MÁRTON ISTVÁN

első alföldi tekeasztal-gyártó ipartelep

S Z E G E D,

Boldogasszony-sugárut 58. szám.

Legújabb szerkezetű fordítható **tekeasztalok** jótállás és kedvező fizetési feltételek mellett. **Régi tekeasztalok** becserélése méltányos áron. Teljes kávéházi berendezések, tekeasztalok átvonása és javítása. Raktáron tart **dákokat** és mindenféle kávéházi felszerelések.

Rajzok és költségvetések ingyen.

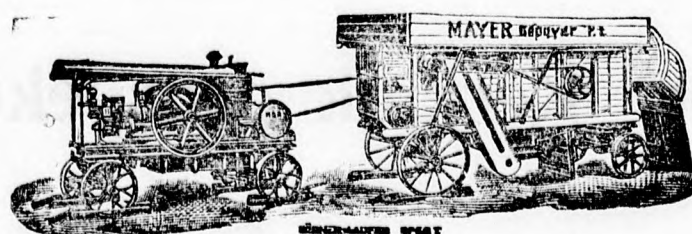
BENZINMOTOR • BENZINMOTOR • BENZIN

CSÉPLŐGARNITURÁK

Mielőtt cséplőgarnitúrát vesz, saját érdekében kérjen árjegyzéket a

Mayer Gépgyár Részvénytársaság-tól,

Szombathely vagy Budapest, VI. Váci-körut 61.

60 év óta gyártunk cséplőgarnitúrákat.

Sok ezer köszönőlevél az ország minden részéből.

26—8

BENZINMOTOR • BENZINMOTOR • BENZIN

HUNGARIA-FÜRDŐ ZOMBOR.

Bérlő: **Sárközi Béla.**

GÖZFÜRDŐ:

Uraknak: naponta reggel 5-től d. u. 1-ig, szombaton egész nap.

Hölgyeknek: hétfőn, szerdán, pénteken mindig délután fél 2 órától 6-ig.

Kitünő masször és elsőrendű tyukszemvágó a fürdőben.

A kádfürdőket hölgyek és urak mindennap vasárnap délután kivételével használhatják.

A meleg vízmedence naponta kétszer kimosva és állandóan friss víz.

Hoffman Mihály Özvegye

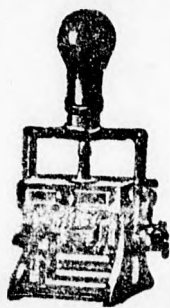
== lakásberendezési vállalata ==
S Z A B A D K Á N.

Olcsó áron készít egyszerű és gazdag, de mindig izléses és művészi kivitelű **butorokat.**

TELEFON 400.

ALAPITTATOTT 1876

HIVATALOS

bélyegzőket pecsénymókat, keletbélyegzőt, számzógépeket és minden e szakba vágó munkát a legjutányosabban készít az

Első magyar ruggyantabélyegzőgyár és intézet:

GEDULDIGER HUGÓ
vésnök

BUDAPEST,
VI. ker., Váci-körút 17. sz.
A Bácsmegyei Gazdaszövetség szállítója.
Árjegyzék kívánatra ingyen.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek a

„Bácsmegye“

kiadóhivatalában

Budapest, Teréz-körút 2. sz.

TRAPPISTA

legjobb minőségű csemege sajt és

Ementáli sajt,

szép és jóízű, Gádor községben készült

4 $\frac{1}{2}$ klgr. 10 korona

= franco küldéssel =

Márián Györgynél Gádor (Bácsmegye).

Itt kapható még

tiszta tojásos tarhonya

kilónként 1.50 fillérrel.

Ujvidéki városi ártézi jódosfürdő

biztosan gyógyít csuzt, köszvényt, ischiászt, görvélyt és mindenféle vérbetegséget.

Délmagyarország legtökéletesebb és legmodernebb vizgyógyintézete.

Egész éven át nyitva.

➔ Kérjünk prospektust. ➔